

மா சே துங்

சீனப் புரட்சியும்
சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும்

சீன அயல் மொழிப் பதிப்பகத்தின் பதிப்பாளர் குறிப்பு

“சீனப்புரட்சியும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும்” என்ற கட்டுரையின் இத்தமிழாக்கம் பீக்கிங் மக்கள் பதிப்பகத்தினரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மா சே துங் படைப்புகள்” வாலயும் 2ல் (1952, ஆகஸ்ட், முதலாவது பதிப்பின் திருத்திய பதிப்பின்படி 1968, டிசம்பரில் பதிப்பிக்கப்பட்டது) கண்டுள்ள சீன வாசகத்திலிருந்து செய்யப்பட்டுள்ளது. அயல்மொழிகளிலே தனிக் கட்டுரையாக வெளியிடும் தேவையையொட்டி, இக்கட்டுரையிலுள்ள சில குறிப்புகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

“சீனப் புரட்சியும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும்” என்ற கட்டுரை 1939-ம் ஆண்டு குளிர்காலத்தில் தோழர் மா சே துங் அவர்கள் யென்ஆன்னிலிருந்த இதர தோழர்களுடன் சேர்ந்து எழுதிய பாடப் புத்தகமாகும். முதலாவது அத்தியாயம், “சீன சமுதாயம்” மற்ற தோழர்களால் எழுதப்பட்டு, தோழர் மா சே துங் அவர்களால் திருத்தப்பட்டது. இரண்டாவது அத்தியாயம், “சீனப் புரட்சி” தோழர் மா சே துங் அவர்களாலேயே எழுதப்பட்டது. “கட்சியின் அமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட மூன்றாவது அத்தியாயத்தை எழுத திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அது அதற்குப் பதிலாகப் பொறுப்பான தோழர்களால் எழுதி முடிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும், இவ்விரண்டு அத்தியாயங்

களும், விசேஷமாக இரண்டாவது அத்தியாயம், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளும் சீன மக்கள் மத்தியிலும் பெரும் போதனைப் பாத்திரம் வகித்துள்ளன. இக்கட்டுரையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் தோழர் மா சே துங் அவர்கள் முன்வைத்த புதிய ஜனநாயகம் பற்றிய கருத்துகள், 1940-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் அவர் எழுதிய “புதிய ஜனநாயகம் பற்றி” என்ற கட்டுரையில் பெரும் அளவில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டியின் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட மா சே துங் படைப்புகளைப் பிரசுரிப்ப தற்கான கமிட்டி.

உள்ளடக்கம்

அத்தியாயம்—1

சீன சமுதாயம்

1. சீன தேசம்	9
2. பண்டைய நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம்	12
3. இன்றைய காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம்	16

அத்தியாயம்—2

சீனப் புரட்சி

1. கடந்த நூறாண்டுகளின் புரட்சி இயக்கங்கள்	26
2. சீனப் புரட்சியின் இலக்குகள்	27
3. சீனப் புரட்சியின் கடமைகள்	33
4. சீனப் புரட்சியின் இயக்கு சக்திகள்	34
5. சீனப் புரட்சியின் இயல்பு	49
6. சீனப்புரட்சியின் எதிர்கால நோக்குகள்	54
7. சீனப் புரட்சியின் இரட்டைக் கடமையும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும்	56

அத்தியாயம் 1

சீன சமுதாயம்

1. சீன தேசம்

சீனா உலகிலுள்ள மிகப் பெரிய நாடுகளில் ஒன்று. அதன் நிலப்பரப்பு கிட்டத்தட்ட முழு ஐரோப்பாவினதும் அளவை ஒத்தது. எமது இப்பரந்த நாடு, எமக்கு உணவும் உடையும் அளிக்கும் பரந்த செழிப்புமிக்க நிலப்பிரதேசங்களையும், பெருங் காடுகளையும் செல்வமிக்க கனிப்பொருட்படிவுகளையும் கொண்டனவாய் குறுக்கும் மறுக்கும் கிடக்கும் பெரிய சிறிய மலைத் தொடர்களையும், எமக்கு நீர்ப்போக்குவரத்துக்கும் நீர்ப்பாசனத்துக்கும் வசதியளிக்கும் பல நதிகளையும் வரவிகளையும், கடல்களுக்கப்பாலுள்ள நாடுகளுடன் போக்குவரத்துச் செய்ய வசதியளிக்கும் நீண்ட கரையோரத்தையும் கொண்டதாயுள்ளது. பூர்வீக காலந் தொட்டு எமது மூதாதையர்கள் இந்தப் பரந்த பிரதேசத்தில் உழைத்து, வாழ்ந்து பல்கிப்பெருகினர்.

சீனா வடகிழக்கிலும் வடமேற்கிலும் மேற்கின் ஒரு பகுதியிலும் சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசுகளின் யூனியனையும், வடக்கில் மொங்கோலிய மக்கட் குடியரசையும், மேற்கின் ஒரு பகுதியிலும் தென் மேற்கிலும் ஆப்கானிஸ்தான், இந்தியா, பூட்டான், நேபாளத்தையும்; தெற்கிற் பர்மா, வியட்நாமையும், கிழக்கிற் கொரியாவையும் தொடுகின்றது.

இன்னும், கிழக்கில் யப்பானும் பிலிப்பைன் தீவுக்கூட்டமும் அதற்கு மிக அண்மையில் அமைந்துள்ளன. சீனாவின் புவியியல் அமைப்புச் சீன மக்களின் புரட்சிக்குச் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் உள்ளது. சோவியத் யூனியனுக்கு அருகாமையிலும் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகியவற்றிலுள்ள பிரதான ஏகாதிபத்திய நாடுகளிடமிருந்து சீனாவுக்கு அளவு தூரத்திலும் இருப்பதும் எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள நாடுகளிலே பல காலனித்துவ அல்லது அரைக்காலனித்துவ நாடுகளாயிருப்பதும் ஒரு சாதகமாகும். யப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் புவியியல் ரீதியில் நெருங்கி இருப்பதைப் பயன்படுத்திச் சீனாவின் சகல தேசிய இனங்களினதும் வாழ்வையும் சீன மக்களின் புரட்சியையும் அடிக்கடி அச்சுறுத்திக் கொண்டிருப்பது ஒரு பாதகமாகும்.

சீனா 45 கோடி சனத்தொகையை அல்லது உலக சனத்தொகையிற் கிட்டத்தட்ட காற்பங்கைக் கொண்டுள்ளது. அதன் குடிமக்களிற் பத்தில் ஒன்பது பங்கிற்கு மேற்பட்டோர் ஹன் இனத்தைச் சார்ந்தவர். இதைத்தவிர, கலாச்சார வளர்ச்சியில் வேறுபட்ட தரத்தில் இருந்தாலும் நீண்ட கால வரலாறுகளையுடைய மொங்கோல், ஹூய், திபெத்திய, உய்குர், மியெள, யி, சுவாங், சிங்சியா, கொரிய இனங்களும் உட்பட இன்னும் பல பத்துச் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களும் உள்ளன. இவ்வாறு சீனா பல தேசிய இனங்களால் உருவாக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய சனத்தொகையை உடைய நாடாக இருக்கிறது.

உலகின் இதர பல தேசத்தவரைப் போல வளர்ச்சியுற்ற சீன மக்கள் (இங்கே நாம் பிரதானமாக ஹன் இனத்தாரையே குறிப்பிடுகிறோம்) பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வர்க்கமற்ற பூர்வீக சமுதாயங்களாக வாழ்க்கை நடத்தினர். இந்தப் பூர்வீக சமூகங்கள் அழிந்து, வர்க்க சமுதாயமாக மாற்றம் பெற்றதுமுதல் இன்றுவரை கிட்டத்தட்ட நாலாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இச்சீனச் சமுதாயம் முதலில் அடிமைமுறைச் சமுதாயமாகவும்

பின்னர் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாகவும் உருவெடுத்தது. சீனப் பண்பாட்டு வரலாறு முழுவதிலும் சீன விவசாயமும் கைப்பணிகளும் அவற்றின் உயர்மட்ட வளர்ச்சி காரணமாகப் பிரசித்திபெற்று விளங்கின. பல மாபெருஞ் சிந்தனையாளர்களும், விஞ்ஞானிகளும் புதியன கண்டுபிடித்தோரும் அரசியல்ஞானிகளும் எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் இருந்திருக்கின்றனர். எம்மிடம் மதிப்பிடற்கரிய தொன்னூற்களஞ்சியமும் உண்டு. வெகு காலத்திற்கு முன்பே சீனாவிற்கு திசையறி கருவிகண்டுபிடிக்கப்பட்டது¹. கடதாசி உற்பத்திக்கலை 1,800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது². 1,300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தகட்டு அச்சத்தெழிலும்³ 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுத்துக் கோர்த்து அச்சடிக்கும்முறையும்⁴ கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஐரோப்பியருக்கு முன்பே சீனர் வெடி மருந்தின் உபயோகத்தை அறிந்திருந்தனர்⁵. இவ்வாறு, சீனா உலகில் மிகப் பண்டைய பண்பாட்டை உடைய நாடுகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. அது கிட்டத்தட்ட நாலாயிரம் ஆண்டுகால அதிகாரபூர்வமான சரித்திரத்தைக் கொண்டுள்ளது.

சீன தேசம் தன் விடாமுயற்சிக்காகவும் உறுதிக்காகவும் மட்டுமின்றித் தன் சுதந்திர வேட்கைக்காகவும் செழுமை மிக்க புரட்சிகரப் பாரம்பரியங்களுக்காகவும் உலகப் பிரசித்தி பெற்றதாயிருக்கிறது. உதாரணமாக, ஹன் இன மக்களின் சரித்திரம், சீன மக்கள் கொடுங்கோலாட்சிக்கு என்றும் அடிபணிவதில்லை, அதற்கு மாறாக, அதை தூக்கியெறியவோ, மாற்றியமைக்கவோ எப்பொழுதும் புரட்சிகர வழிமுறைகளைக் கையாள்வர் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஹன் இனத்தவரின் பல்லாயிரமாண்டு காலச் சரித்திரத்தில், நிலப்பிரபுக்களினதும் பிரபுக்களினதும் இருண்ட ஆட்சிக்கு எதிராகப் பெரியதும் சிறியதுமான நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிக் கிளர்ச்சிகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. வம்ச மாற்றங்களிற் பல இப்படியான விவசாயிக் கிளர்ச்சிகள் காரணமாகவே ஏற்பட்டன. சீனாவின் சகல தேசிய இனத்

தவரும் அந்நிய தேசிய அடக்குமுறையை எதிர்த்து அதை உதறித் தள்ள எப்பொழுதும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். அவர்கள் சமத்துவ அடிப்படையில் ஒன்று சேர்வதை விரும்பினர்; ஆனால் ஒரு தேசிய இனத்தை மற்றோர் தேசிய இனம் அடக்குவதை எதிர்த்தனர். சீன தேசத்தின் ஆதாரபூர்வமான ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால வரலாற்றில் எத்தனையோ தேசிய வீரர்களும் புரட்சிகரத் தலைவர்களும் தோற்றம் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறு சீன தேசம் புகழ்மிக்க புரட்சிப் பாரம்பரியமும் சிறப்புமிக்க வரலாற்று மரபும் உடையதாயுள்ளது.

2. பழைய நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம்

சீனா ஒரு மாபெரும் தேசமாக இருந்தபோதிலும் அது மிக விசாலமான நிலப்பரப்பையும் மிகப் பெரிய குடிசனத் தொகையையும் நீண்டகால வரலாற்றையும் செழுமைமிக்க புரட்சிப் பாரம்பரியத்தையும் சிறப்புமிக்க வரலாற்றுமரபையும் கொண்டிருந்தபோதிலும், அதன் பொருளாதார அரசியல், கலாச்சார வளர்ச்சி அது அடிமைமுறைச்சமுதாயத் திருந்து நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாக மாற்றம் பெற்ற பின்னர் நீண்டகாலமாக மந்தமான நிலையிலேயே இருந்தது. சௌ, சின் வம்சங்களுடன் தொடங்கிய இந்த நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக நீடித்திருந்தது.

சீனாவின் நிலப்பிரபுத்துவ சகாப்தத்தின் பொருளாதார, அரசியல் அமைப்பின் பிரதான விசேஷ அம்சங்கள் பின்வருமாறு :

(1) சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் இயற்கைப் பொருளாதாரம் முதலிடம் பெற்றிருந்தது. விவசாயிகள் தமக்குத் தேவையான விவசாயப் பொருட்களை மட்டுமல்ல தமக்குத் தேவையான கைப்பணிப் பொருட்களிற் பெரும்பாலானவற்றையும் உற்பத்திசெய்தனர். நிலப் பிரபுக்களும்

பிரபுக்களும் விவசாயிகளிடமிருந்து குத்தகை என்ற உருவத்திற் பறித்தெடுத்தவை கூடத் தனிப்பட்ட உபயோகத்திற்காகவே யொழியப் பரிவர்த்தனைக்காக அல்ல. காலப்போக்கிற் பரிவர்த்தனை வளர்ந்து கொண்டு போன போதிலும் முழுப்பொருளாதாரத்திலும் அது தீர்க்கமான பாத்திரமொன்றை வகிக்கவில்லை.

(2) நிலப்பிரபுக்கள், பிரபுக்கள், சக்கரவர்த்தியாகியோரைக் கொண்ட நிலப் பிரபுத்துவ ஆளும் வர்க்கம் மிகப் பெரும் பகுதி நிலத்தைக் கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில், விவசாயிகள் மிகச் சிறிய அளவு நிலத்தைக் கொண்டவராகவும் அல்லது நிலமே அற்றவராகவும் இருந்தனர். நிலப்பிரபுக்களினதும் பிரபுக்களினதும் ராசகுடும்பத்தினதும் நிலத்தைத் தம் சொந்த விவசாயக் கருவிகளாலேயே உழுது பண்படுத்தி அவர்களது சொந்த உபயோகத்துக்காக விவசாயிகள் பயிரின் 40, 50, 60, 70 அல்லது 80 வீதத்திற்கு மேலானதைக் கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவர்களானார்கள். நடைமுறையில் விவசாயிகள் தொடர்ந்து அடிமைகளாகவே இருந்தனர்.

(3) நிலப்பிரபுக்களும் பிரபுக்களும் அரச குடும்பமும் மட்டும் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்ளையடித்த குத்தகையில் வாழவில்லை, அரசாங்க உத்தியோகத்தர் கூட்டத்திற்கும் பிரதானமாக விவசாயிகளை அடக்கியொடுக்குவதற்காக உபயோகப்படுத்தப்படும் ராணுவத்திற்கும் சாப்பாடு போடுவதற்காக நிலப்பிரபுவர்க்க அரசும் திறை, வரிகள், கட்டாய சேவை ஆகியவற்றை விவசாயிகளிடமிருந்து பலவந்தமாகப் பெற்றுக்கொண்டது.

(4) நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபு வர்க்க அரசு இந்நிலப்பிரபுத்துவச் சுரண்டல் முறையைப் பாதுகாக்கும் ஒரு அதிகார உறுப்பாக விளங்கியது. சின் வம்சத்திற்கு முந்திய காலகட்டத்தில் நிலப்பிரபுத்துவ அரசு பகைமையுள்ள சிற்றரசுகளாகக் கூறுபோடப்பட்டிருந்தது. சின் வம்சத்தின் முதற் சக்கரவர்த்தி சீனாவை ஒருமைப்படுத்திய பின்னர்

மத்தியப்படுத்தப்பட்ட யதேச்சாதிகார நிலப்பிரபுத்துவ அரசு நிறுவப்பட்டது. அதேவேளையில் ஓரளவு நிலப்பிரபுத்துவப் பிரிவினைகள் எஞ்சியிருந்தன. நிலப்பிரபுத்துவ அரசியற் சக்கரவர்த்தியே யாவருக்கும் மேலான ஆட்சிபாளனாய் விளங்கினான்; அவன் நாட்டின் சகல பாகங்களிலுமுள்ள ஆயுத சக்திகளுக்கும் நீதி மன்றங்களுக்கும் பொக்கிஷசாலைக்கும் பொறுப்பான அதிகாரிகளை நியமித்து நிலப்பிரபுக்களையும் பெரும் புள்ளிகளையும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிமுறை முழுவதிலும் நிலைக்களமாகக் கொண்டு அவர்களிற் தங்கியிருந்தான்.

இப்படியான நிலப்பிரபுத்துவப் பொருளாதாரச் சுரண்டலிலும் அரசியல் அடக்குமுறையிலுந்தான் சீன விவசாயிகள் வறுமைக்கும் துன்பத்திற்கும் உள்ளாகி அடிமைகள் போலக்காலா திகாலமாக வாழ்ந்துவந்தனர். நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புத் தளையில் அவர்களுக்குத் தனி நபர் சுதந்திரம் எதுவும் இருக்கவில்லை. நிலப்பிரபுக்கள் விவசாயிகளைத் தம் விருப்பப்படி அடிக்கவும் தூஷிக்கவும் கொல்லவுங்கூட உரிமை பெற்றிருந்தனர்; விவசாயிகள் எதுவித அரசியல் உரிமையும் பெற்றிருக்கவில்லை. நிலப்பிரபுக்களின் கொடூரமான வறுமையும் அவர்களின் மிகப் பின்தங்கிய நிலையும் பொருளாதார ரீதியிலும் சமூக வாழ்விலும் சீன சமுதாயம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக ஒரே கட்டத்திலேயே இருந்ததற்கான அடிப்படைக் காரணங்களாக இருந்தன.

விவசாயிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் இடையிலிருந்த முரண்பாடுதான் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்திலிருந்த பிரதான முரண்பாடு.

விவசாயிகளும் கைவேலைத் தொழிலாளர்களுந்தான் இந்தச் சமுதாயத்தின் செல்வத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் உருவாக்கிய அடிப்படை வர்க்கத்தினர்.

சீன விவசாயிகள் மீதான கொடூரமான பொருளாதாரச் சுரண்டலும் அரசியல் அடக்குமுறையும் நிலப்பிரபுத்துவ

ஆட்சிக்கெதிராக எண்ணற்ற கிளர்ச்சிகள் புரிய அவர்களை நிர்ப்பந்தித்தன. சின் வம்சத்தில் ஏற்பட்ட சென் ஷெங் லூ குவாங். சியாங் யு, லியூ பாங்⁶ எழுச்சிகள் முதல், ஹன் வம்சத்தின் சின்ஷி, பிங்லின், செம்புருவங்கள், வெண்கலக் குதிரைகள்⁷, மஞ்சட தலைப்பாகைகள்⁸ எழுச்சிகள், சுய வம்சத்தின் லீ மி, தோ சியென்-தெ⁹ எழுச்சிகள், தாங் வம்சத்தின் வாங் சியென்-சி, ஹுவாங் செள¹⁰ எழுச்சிகள், சுங் வம்சத்தின் ஸுங் சியாங், ஃபாங் லா¹¹ எழுச்சிகள், யுஅன் வம்சத்தின் சு யுஅன்-சாங்¹² எழுச்சி, மிங் வம்சத்தின் லீ சு-செங்¹³ எழுச்சி, சிங் வம்சத்தில் நடந்த, தைப்பிங் விண்ணுலக சாம்ராச்சிய¹⁴ யுத்தம் என்று கூறப்படும் எழுச்சி ஈறாக—பெரியவையும் சிறியவையுமாக நூற்றுக்கணக்கான எழுச்சிகள் ஏற்பட்டன. இவையெல்லாம் ஒன்றில் விவசாயக் கிளர்ச்சிகளாக அல்லது புரட்சிகர விவசாயி யுத்தங்களாக இருந்தன. சீன வரலாற்றிலுள்ள விவசாயி எழுச்சிகளினதும் விவசாயி யுத்தங்களினதும் அளவிற்கு நிகர் உலக வரலாற்றில் இல்லை. விவசாயிகளின் வர்க்கப் போராட்டங்களும், விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகளும், விவசாயி யுத்தங்களுந்தான் சீனாவின் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் வரலாற்று வளர்ச்சியின் உண்மையான இயக்கு சக்தியாக விளங்கின. காரணம், பெரிய விவசாயிக் கிளர்ச்சி, விவசாயியுத்தம் ஒவ்வொன்றும் அந்தக்கால நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிக்குப் பெரும் அடிகொடுத்ததோடு அதன் விளைவாக பெரிய அளவிலோ சிறிய அளவிலோ சமூக உற்பத்தி சக்திகளை வளர்த்தும் உள்ளன. இருப்பினும், அந்நாட்களிற் புதிய உற்பத்தி சக்திகளோ புதிய உற்பத்தி உறவுகளோ, புதிய வர்க்க சக்திகளோ, முன்னேறிய அரசியற் கட்சியோ இருக்காததால், விவசாயக் கிளர்ச்சிகளுக்கும் விவசாயி யுத்தங்களுக்கும், இன்று இருப்பது போன்ற பாட்டாளி வர்க்கத்தினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் தவற்றற்ற தலைமை கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் அப்போதைய விவசாயிப் புரட்சிகள் எல்லாம் தோல்வியடைந்ததோடு புரட்சியின் போதோ புரட்சியின் பின்னரோ அவை நிலப்

பிரபுக்களாலும் பிரபுக்களாலும் வம்சமாற்றத்தைக்கொண்டு வருவதற்கான நெம்புகோலாக எப்பொழுதும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. ஆகவே, விவசாயிகளின் பெரும் புரட்சி கரப் போராட்டம் ஒவ்வொன்றுக்குப் பின்னரும் சிறிய பெரிய சமூக முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட போதிலும் நிலப்பிரபுத்துவப் பொருளாதார உறவுகளும் அரசியல் அமைப்பும் அடிப்படையில் மாறாமலே இருந்தன.

கடந்த நூறு ஆண்டுகளில்தான் இந்த நிலைமையில் வேறுபட்ட மாற்றம் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

3. இன்றைய காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம்

மேலே விளக்கியதுபோலச் சீன சமுதாயம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாக இருந்துவந்தது. அப்படியானால், சீன சமுதாயம் இன்னும் முற்றாக நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாகவே இருக்கின்றதா? இல்லை, சீனா மாறிவிட்டது. 1840ம் ஆண்டு அபினியுத்தத்¹⁵ திற்குப் பின்னர், சீனா அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாகப் படிப்படியாக மாறியது. 1931 செப்டம்பர் 18 சம்பவத்¹⁶ திற்குப் பின்னர், அதாவது யப்பானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தமது ஆயுத ஆக்கிரமிப்பை ஆரம்பித்த பின்னர், சீனா ஒரு காலனித்துவ அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாக மேலும் மாற்றமடைந்தது. நாம் இப்போது இந்த மாற்றத்தின் போக்கை விளக்கிக் கூறுவோம்.

இரண்டாவது பகுதியில் ஆராய்ந்தது போலச் சீன நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் ஆண்டுகள் நிலைத்திருந்தது. 19ம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில், அந்நிய முதலாளித்துவத்தின் ஊடுருவலின் பின்னர்தான் சீன சமுதாயத்தில் மிகப்பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

சமுதாய அடிப்படையும் சக்தியும் உடையதாய் விளங்குகிறது.

இருப்பினும், முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியுமான இப்புதிய மாற்றம் ஏகாதிபத்தியம் சீனாவுக்குள் ஊடுருவிய பின்னர் சீனாவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் ஒரு அம்சம் மட்டுமே, இதனுடன் உடன்கிழ்வதும், இதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதுமான இன்னொரு அம்சமும் உண்டு. அதாவது சீன முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுப்பதற்காக ஏகாதிபத்தியம் சீன நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளுடன் ஒன்று சேர்வதாகும்.

ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீனாவை ஆக்கிரமிப்பதன் நோக்கம் நிச்சயமாக, நிலப்பிரபுத்துவ சீனாவை முதலாளித்துவ சீனாவாக மாற்றுவதல்ல. அதற்குப்பதிலாக, அவற்றின் நோக்கம் சீனாவைத் தமது அரைக் காலனியாகவோ காலனியாகவோ மாற்றுவதேயாகும்.

இந்த நோக்கத்திற்காக, ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீனா மீது ராணுவ, அரசியல், பொருளாதார, கலச்சார அடக்குமுறை வழிகள் அனைத்தையும் கையாண்டு வந்துள்ளதோடு தொடர்ந்தும் கையாளுகின்றன. இதனால் சீனா ஒரு அரைக் காலனியாகவும் படிப்படியாக மாறியுள்ளது. அவ்வழி முறைகள் பின்வருமாறு:-

(1) ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீனா மீது பல ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்கள் தொடுத்துள்ளன. உதாரணமாக 1840-ல் பிரித்தானியா தொடுத்த அபிஷியத்தம், 1857-ல் ஆங்கில-பிரெஞ்சு நேசப்படை தொடுத்த யுத்தம்¹⁷, 1884-ன் சீன-பிரெஞ்சு யுத்தம்¹⁸, 1894-ன் சீன-யப்பானிய யுத்தம்¹⁹, 1900-ல் எட்டு வல்லரசு நேசப்படை தொடுத்த யுத்தம்²⁰ சீனாவை யுத்தத்திலே தோற்கடித்த பின்னர், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் முன்பு அதன் பாதுகாப்பிலிருந்துவந்த பல அயல்நாடுகளைக் கைப்பற்றியது மட்டுமன்றிச் சீனப் பிரதேசத்தின் பகுதிகளையும் ஒன்றில் அபகரித்தன அல்லது

“குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டன”. உதாரணமாக யப்பான் தைவானையும் பெங்ஹூ தீவுகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு, லுஷுன் துறைமுகத்தைக் “குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டது”, பிரித்தானியா ஹொங்கொங்னைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது, பிரான்ஸ் குவாங்ஸெளவாணைக் “குத்தகைக்கெடுத்தது”. இவை பிரதேசங்களைத் தம்முடன் வலுக்கட்டாயமாக இணைத்துக் கொண்டதோடு பெரும் நஷ்ட ஈடுகளையும் பறித்தெடுத்தன. இவ்வாறு பெரிய நிலப்பிரபுத்துவச் சீனச் சக்கராதிபத்தியத்திற்குப் பெரும் அடிகள் விழுந்தன.

(2) ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் எண்ணற்ற அசமத்துவமான ஒப்பந்தங்களிற் கைச்சாத்திடும்படி சீனாவை வற்புறுத்தின. இதனால், அவை தமது கடல், தரைப்படகளை சீனாவிற்குத் தங்கச் செய்வதற்கு உரிமை பெற்று, ஸ்தல ஆட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட ஸ்தானிகராலய நீதிநிர்வாக உரிமை²¹யைப் பெற்றதோடு, முழு நாட்டையும் ஏகாதிபத்திய செல்வாக்குப் பிராந்தியங்க²²ளாகக் கூறுபோட்டன.

(3) ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் இத்தகைய அசமத்துவ உடன்படிக்கைகள் மூலம் சீனாவின் முக்கிய வர்த்தகத்துறை முகங்களனைத்தையும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குக்கீழ்க் கொண்டுவந்ததோடு இந்தத் துறைமுகங்கள் பலவற்றிற் தமது நேரடி நிர்வாகக் “குத்தகை பிரதேசங்க”²³ னையும் அமைத்துக் கொண்டன. அத்துடன் அவை சீனாவின் சுங்கவரிகள், அந்நிய வர்த்தகம், போக்குவரவுகள் (கடல், தரை, உள்நாட்டு நீர், ஆகாயப் போக்குவரவுகள்) ஆகிய வற்றையும் தமது கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டுவந்தன. இவ்வாறு அவை தமது பொருட்களைச் சீனாவிற்குக் கொண்டு வந்து குவித்து, சீனாவைத் தமது தொழில் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான ஒரு சந்தையாக மாற்றியதோடு சீனாவின் விவசாயத்தைத் தமது ஏகாதிபத்திய தேவைகளுக்கு அடிப்படுத்தவுஞ் செய்தன.

(4) சீனாவின் மூலப்பொருட்களையும் மலிந்த உழைப்புச் சக்தியையும் சீனாவிலேயே பயன்படுத்துவதற்காக ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீனாவிற்கு பல மென்ரக, கனரகத் தொழில் முயற்சிகளை நடத்துகின்றன. இதன் மூலம் அவை சீனாவின் தேசிய தொழில்மீது பொருளாதார நிர்ப்பந்தத்தை நேரடியாகச் சுமத்தி அதன் உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியைத் தடைசெய்கின்றன.

(5) சீன அரசாங்கத்திற்குக் கடன் கொடுப்பதன் மூலமும் சீனாவில் வங்கிகளை நிறுவுவதன் மூலமும் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீனாவின் வங்கி, நிதித்துறைகளைத் தமது ஏகபோகமாக்கின. இவ்வாறு, அவை வர்த்தகப் போட்டியிலே சீனாவின் தேசிய முதலாளித்துவத்தை வென்றது. மாத்திரமல்ல, அதன் வங்கி, நிதித்துறைகளைக் கழுத்துப்பிடியும் பிடித்தன.

(6) வர்த்தகத் துறைமுகங்கள் தொட்டு, ஒதுக்குப் புறமான உட்பிரதேசங்கள் வரை சீனா முழுவதும், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் தரகர்களினதும், வர்த்தக-லேவாதேவிக் காரர்களினதும் சுரண்டற் பின்னல்வலையை ஏற்படுத்தியுள்ளதோடு தமக்கு ஊழியம் செய்யும் தரகு, வர்த்தக-லேவாதேவி வர்க்கங்களையும் உருவாக்கியுள்ளன. இதன் மூலம் பரந்துபட்ட சீன விவசாயிகள், இதர பகுதி மக்கள் ஆகியோர் மீதான தம் சுரண்டலை எளிதாக்கியுள்ளன.

(7) ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் தரகு வர்க்கத்தை மட்டுமல்ல சீனாவின் நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபு வர்க்கத்தையும் சீனாவிலுள்ள தமது ஆட்சிக்கான பிரதான ஆதாரமாக ஆக்கியுள்ளன. ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் "பெரும்பான்மை மக்களுக்கெதிராக முதலில், முன்னைய சமூக அமைப்பிலிருந்த ஆளும் தட்டுடன், அதாவது நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபுக்களுடனும் வர்த்தகம், வட்டிக்குப் பணங்கொடுத்தல் ஆகியவற்றிலீடுபட்டிருக்கும் பூர்ஷுவாக்களுடனும் சேர்ந்துகொள்கின்றன. அவை தமது பிற்போக்குக்

கூட்டணிகளின் வாழ்வின் அடிப்படையாக விளங்கும் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய சுரண்டல், வடிவங்கள் அனைத்தையும் (விசேஷமாகக் கிராமங்களில்) பாதுகாக்கவும், நீடித்திருக்கச் செய்யவும் எங்கெங்கும் முயல்கின்றன." "ஏகாதிபத்தியமும் சீனாவிலுள்ள அதன் நிதி, ராணுவ வல்லமை முழுவதும் சீனாவில் நிலப்பிரபுத்துவ மிச்சசொச்சங்களையும், அதிகார-ராணுவப்பிரபு மேலமைப்பு முழுவதையும் ஆதரித்து, அவற்றிற்கு ஊக்கமளித்து, அவற்றை ஊட்டி வளர்த்து, பேணிப் பாதுகாக்கும் சக்திகளாகும்." "25

(8) சீன யுத்தப்பிரபுக்களைத் தமக்கிடையே போராட செய்வதற்கும் சீன மக்களை அடக்குவதற்குமாக ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீனப் பிற்போக்கு அரசாங்கத்திற்குப் பெருந்தொகையான போர்க்கருவிகளையும் பெருந்தொகையான ராணுவ ஆலோசகர்களையும் வழங்குகின்றன.

(9) மேலும், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் சீன மக்களின் மனங்களை நஞ்சூட்டிக் கொடுக்கும் முயற்சிகளையும் ஒரு போதும் தளர்த்தவில்லை. இதுதான் அவற்றின் கலாச்சார ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை. இது மதப்பிரசாரம் செய்தல், வைத்தியசாலைகள் நிறுவுதல், பாடசாலைகள் நிறுவுதல், செய்தித்தாள்கள் பிரசுரித்தல், சீன மாணவர்களை வெளிநாடு சென்று படிக்குமாறு தூண்டுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்டது. அவற்றின் நோக்கம் தம் நலன்களுக்குச் சேவை செய்யக்கூடியவர்களான புத்திஜீவிகளைப் பயிற்றுவிப்பதும் பரந்துபட்ட சீனமக்களை ஏமாற்றுவதுமே யாம்.

(10) 1931 செப்டம்பர் 18 முதலான யப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பெரிய அளவிலான ஆக்கிரமிப்பு அரைக்காலனித்துவச் சீனாவின் பெரும்பகுதியை யப்பானிய காலனியாக்கியுள்ளது.

இந்த உண்மைகள் ஏகாதிபத்தியம் சீனாவை ஊடுருவி யதன் காரணமாக இடம் பெற்ற மாற்றத்தின் வேறு அம்சத்தை—நிலப்பிரபுத்துவ சீனா அரை நிலப்பிரபுத்துவ அரைக் காலனித்துவ, காலனித்துவ சீனாவாக மாற்றப்பட்ட இரத்தக்கண்ற படிந்த சித்திரத்தை—பிரதிபலிக்கின்றன.

இதிலிருந்து, சீனாமீதான தனது ஆக்கிரமிப்பின்போது ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் ஒரு புறத்தில், சீன நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தின் அழிவையும் சீன முதலாளித்துவ கருவூலங்களின் வளர்ச்சியையும் துரிதப்படுத்தி, நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தை அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாக்கி தோடு மறுபுறத்தில், சீனா மீது சுவிரக்கமற்ற ஆட்சி செலுத்தி சுதந்திர சீனாவை ஒரு அரைக் காலனித்துவ காலனித்துவ நாடாக்கிவிட்டன என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த அம்சங்களிரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துப்பார்த்தால், சீனாவின் காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் பின்வரும் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

(1) நிலப்பிரபுத்துவ காலத்தின் தன்னிறைவுள்ள இயற்கைப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைகள் அழிக்கப் பட்டுவிட்டன. ஆனால், நிலப்பிரபுத்துவச் சுரண்டல் முறையின் அடிப்படையாக விளங்கும் விவசாயிகள்மீதான நிலப்பிரபு வர்க்கத்தின் சுரண்டல் அப்படியே இருப்பது மட்டுமல்ல அது இருந்தது இருந்தபடியே தரகு மூலதனத்தினதும் வேவாதேவி மூலதனத்தினதும் சுரண்டலுடன் இணைந்து, சீனாவின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்விலும் தெட்டத்தெளிவான முறையில் ஆதிக்கஞ்செலுத்துகிறது.

(2) தேசிய முதலாளித்துவம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வளர்ந்து, சீனாவின் அரசியல், கலாச்சார வாழ்விற்கு குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரமொன்றை வகித்துள்ளது. ஆனால் அது சீனாவின் சமூகப் பொருளாதாரத்தின் பிரதான வடிவமாகவில்லை. அது மிகப் பலவீனமானது. அதன் பெரிய பகுதி

அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்துடனும் வேறுபட்ட அளவிற்கூட்டுச் சேருவதாகவும் உள்ளது.

(3) சக்கரவர்த்திகளினதும் பிரபுக்களினதும் யதேச்சதி கார ஆட்சி தூக்கியெறியப்பட்டு அந்த இடத்தில் முதலில் நிலப்பிரபு வர்க்கத்தின் யுத்தப் பிரபுத்துவ-அதிகாரத்துவ ஆட்சியும் பின்னர் நிலப்பிரபு வர்க்கத்தினதும் பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தினதும் கூட்டுச் சர்வாதிகாரமும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஐப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தினதும் அதன் கைப் பொம்மை களினதும் ஆட்சி நிலவுகின்றது.

(4) ஏகாதிபத்தியம் சீனாவின் நிதி, பொருளாதார ஜீவநாடிகளை மட்டுமல்ல அதன் அரசியல், ராணுவ ஆற்றலையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. கைப்பற்றப்பட்ட இடங்களிற் சகலதும் யப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கைகளிலேயே உள்ளன.

(5) சீனா பல ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் முற்றான அல்லது அரைகுறையான ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்துள்ளதாலும் உண்மையில் நீண்டகாலமாக ஐக்கிய மற்ற நிலையில் இருந்துள்ளதாலும் அதன் நிலப்பரப்பு பெரியதாக இருப்பதாலும் அதன் பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார வளர்ச்சி பெரிதும் அசமத்துவமானதாயிருக்கின்றது.

(6) ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம் ஆகிய இரண்டினதும் அடக்குமுறையினால் விசேஷமாக யப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பெரிய அளவிலான ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக, பரந்துபட்ட சீனமக்கள், குறிப்பாக விவசாயிகள் மேலும் மேலும் வறுமைக்குள்ளாக்கப் பட்டுள்ளதோடு, பெருந்தொகையிற் பங்கலோட்டுத்தனத்தையடைந்து, எது வித அரசியல் உரிமைகளுமின்றிப் பட்டினியிலும் குளிரிலும் வாடுகின்றனர். வேறெங்கும் காணமுடியாத அளவில் வறுமையும் சுதந்திரமின்மையும் சீனமக்கள் மத்தியிற் காணப்படுகின்றன.

இவைதான் காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சீன சமுதாயத்தின் சிறப்பியல்புகள்.

இந்த நிலைமை பிரதானமாக யப்பானிய ஏகாதிபத்திய சக்தியாலும் இதர ஏகாதிபத்திய சக்திகளாலும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இது அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தினதும் உள்நாட்டு நிலப்பிரபுத்துவத்தினதும் கள்ளக்கூட்டின் விளைவாகும்.

ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் சீன தேசத்திற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் மிகப் பரந்து பட்ட பொதுமக்களுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுமே இன்றைய சீன சமுதாயத்தின் பிரதான முரண்பாடுகள். பூர்ஷுவர்வர்க்கத்திற்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு, பிற்போக்கு ஆளும் வர்க்கங்களுக்கிடையிலேயே உள்ள முரண்பாடுகள் போன்ற இதர முரண்பாடுகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் சீன தேசத்திற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுதான் மிகப் பிரதானமானது. இந்த முரண்பாடுகளின் போராட்டமும் அவற்றின் தீவிரத்தன்மையும் நிச்சயம் புரட்சி இயக்கங்களின் இடைவிடாத வளர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கும். இன்றைய, நவீன சீனாவில் மாபெரும் புரட்சிகள் இந்த அடிப்படை முரண்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே தோன்றி வளர்ந்துள்ளன.

அத்தியாயம் 2

சீனப் புரட்சி

1. கடந்த நூறாண்டுகளின் புரட்சி இயக்கங்கள்

ஏகாதிபத்தியம் சீன நிலப்பிரபுத்துவத்துடன் கள்ளக்கூட்டுச் சேர்ந்து சீனாவை அரைக்காலனியாகவும் காலனியாகவும் ஆக்கிய வரலாறு ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் அடிவருடிகளுக்கும் எதிராகச் சீன மக்கள் நடத்திய போராட்டத்தின் வரலாறாகவும் இருக்கிறது. அபினி யுத்தம், தைப்பிங் விண்ணுலக சாம்ராச்சிய இயக்கம், சீன-பிரெஞ்சு யுத்தம், சீன-யப்பானிய யுத்தம், 1898ன் சீர்திருத்த இயக்கம்²⁶, யிஹோதுவன் இயக்கம்²⁷, 1911ப் புரட்சி²⁸, மே 4 இயக்கம்²⁹, மே 30 இயக்கம்³⁰, வட படையெடுப்பு³¹, நிலப்புரட்சி யுத்தம்³², தற்போதைய யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தம்—இவையெல்லாம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் அடிவருடிகளுக்கும் எதிராகப் போரிடுவதற்கு சீன மக்களின் வெல்லப்பட முடியாத உணர்வுக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

கடந்த நூறாண்டு காலமாக நடந்த சீன மக்களின் சளையாத, வீரமிக்க போராட்டத்தின் காரணமாக ஏகாதிபத்தியம் இதுவரை சீனாவை அடிப்படுத்த முடியாததாய் இருக்கிறது. இனிமேலும் என்றுமே அதனால் அப்படிச் செய்யவும் முடியாது.

யப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் இப்போது தனது முழுப் பலத்தையும் உபயோகித்து முற்று முழுதான தாக்குதல் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலுஞ்சரி, இரகசியமாகவும் பகிரங்கமாகவுமுள்ள வாங் ஜிங்—வெய்களைப் போன்ற பல நிலப்பிரபுக்களும் பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கப் பிரகிருதிகளும் ஒன்றில் எதிரியிடம் ஏற்கெனவே சரணடைந்தோ அல்லது அதற்குத் தயாராகவோ இருந்தாலுஞ்சரி தைரியமிக்க சீன மக்கள் நிச்சயமாகத் தொடர்ந்து போராடியே தீருவர். சீன மக்கள் யப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தைச் சீனாவிலிருந்து விரட்டியடித்து, நாட்டின் பூரண விடுதலையைப் பெறும் வரை இந்த வீரமிக்க போராட்டம் ஓயாது.

சீன மக்களின் தேசியப் புரட்சிகரப் போராட்டம் 1840ம் ஆண்டின் அபினி யுத்தம் முதல் முற்றாக நூறாண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாகவும் அல்லது 1911ப் புரட்சியிலிருந்து கணக்கிட்டால் முப்பது ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. அது இன்னும் தன் போக்கை முற்றாக முடித்துக் கொள்ளவோ அல்லது தனது கடமைகளைக் குறிப்பிட்டதக்க எந்த வெற்றியுடனும் நிறைவேற்றவோ இல்லை. ஆகவே சீன மக்கள் எல்லோரும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுதியாகத் தொடர்ந்து போராடும் பொறுப்புக்குத் தோள் கொடுக்கவேண்டும்.

அப்படியானால், இப்புரட்சியின் இலக்குகள் யாவை? அதன் கடமைகள் யாவை? அதன் இயக்கு சக்திகள் யாவை? அதன் இயல்பு என்ன? அதன் எதிர்கால நோக்குகள் யாவை? நாம் இப்போது ஆராயவுள்ள கேள்விகள் இவையே.

2. சீனப்புரட்சியின் இலக்குகள்

முதலாம் அத்தியாயத்தின் மூன்றாம்பகுதியிலுள்ள எமது ஆராய்விலிருந்து, இன்றைய சீன சமுதாயம் ஒரு காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ இயல்

புடைய சமுதாயமாக இருக்கிறதென்பதை நாம் அறிவோம். சீன சமுதாயத்தின் இயல்பைக் கிரகித்துக் கொள்ளும்போது தான் எம்மாற் சீனப் புரட்சியின் இலக்குகள், கடமைகள், இயக்கு சக்திகள், இயல்பு ஆகியவற்றையும் அதன் எதிர்கால நோக்குகள் வருங்கால மாற்றம் ஆகியவற்றையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, சீன சமுதாயத்தின் இயல்பை, அதாவது சீன நிலைமைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வதுதான் புரட்சியின் சகல பிரச்சினைகளையும் நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கான அடிப்படையான ஆதாரம்.

இன்றைய சீன சமுதாயத்தின் இயல்பு காலனித்துவம், அரைக்காலனித்துவம், அரை நிலப்பிரபுத்துவம், சார்ந்த ஒன்றாயிருப்பதால், சீனப் புரட்சியின் இந்தக் கட்டத்தில் அதன் பிரதான இலக்குகள் அல்லது பிரதான எதிரிகள் யார்?

அவை ஏகாதிபத்தியமும் நிலப்பிரபுத்துவமும் அதாவது ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலுள்ள பூர்ஷுவா வர்க்கமும் நமது நாட்டிலுள்ள நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கமுமேயன்றி வேறு எதுவுமல்ல. ஏனென்றால், தற்போதைய கட்டத்தில் இவை யிரண்டுமே பிரதான அடக்குமுறையாளராகவும் சீன சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தின் பிரதான முட்டுக்கட்டைகளாகவும் இருக்கின்றன. சீன மக்களை அடக்க இவையிரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று கூட்டுச் சேர்ந்து கொள்கின்றன. அவற்றில் ஏகாதிபத்தியத்தின் தேசிய அடக்குமுறை மிக்க இன்னல் விளைவிப்பதாயிருப்பதால் ஏகாதிபத்தியமே சீன மக்களின் முதன்மையான எதிரியாகவும் மிகக் கொடிய எதிரியாகவும் விளங்குகிறது.

சீனா மீதான யப்பானிய ஆயுத ஆக்கிரமிப்பு முதல் சீனப்புரட்சியின் பிரதான எதிரிகள் யப்பானிய ஏகாதிபத்தியமும் அதனுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து பகிரங்கமாகச் சரணடைந்துள்ள அல்லது அடைவதற்குத் தயார் செய்து கொண்டிருக்

கின்ற எல்லாச் சீனத் தேசத் துரோகிகளும் பிற்போக்குவாதிகளுமாவர்.

சீனப் பூர்ஷுவா வர்க்கமும் ஏகாதிபத்திய அடக்கு முறைக்கு ஆளாகியுள்ளது. அது ஒருபோது, 1911ப் புரட்சி போன்ற புரட்சிப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி, ஒரு பிரதான தலைமைப் பாக்திரத்தை வகித்ததோடு வட படையெடுப்புப் போன்ற புரட்சிப் போராட்டங்களிலும் இப்போதுள்ள யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தத்திலும் பங்குபற்றியுள்ளது. இருப்பினும், 1927 முதல் 1937 வரையான நீண்ட காலகட்டத்தில் அதன் மேற்தட்டு, அதாவது கோமிந்தாங் பிற்போக்குக் கும்பல் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பகுதி ஏகாதிபத்தியத்துடன் கள்ளக்கூட்டுச் சேர்ந்தும், நிலப்பிரபு வர்க்கத்துடன் ஒரு பிற்போக்கு நேச அணியை உருவாக்கியும், தனக்கு உதவி செய்த நண்பர்களுக்கு—கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கும், விவசாயிகளுக்கும், இதர குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கப்பகுதிகளுக்கும் துரோகஞ்செய்தும், சீனப் புரட்சிக்குத் துரோகஞ்செய்தும் புரட்சியைத் தோல்வியுறச் செய்தது. ஆகவே, அந்த நேரத்தில், புரட்சிகர மக்களாலும் புரட்சிகர அரசியற் கட்சியாலும் (கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாலும்) இப்பூர்ஷுவா வர்க்கப் பிரகிருதிகளைப் புரட்சியின் இலக்குகளில் ஒன்றாகக் கருதாமலிருக்க முடியவில்லை. யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தத்தின் போது, வாங் ஜிங்-வெய்யாற் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட பெரும் நிலப்பிரபுக்களில் ஒரு பகுதியினரும் ஏற்கெனவே தேசத்துரோகிகளாக மாறி, எதிரியின் பக்கம் சென்றுள்ளனர். ஆகவே, யப்பானிய-எதிர்ப்பு மக்களால் எமது தேசிய நலன்களுக்குத் துரோகஞ்செய்த இந்தப் பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கப் பிரகிருதிகளைப் புரட்சியின் இலக்குகளில் ஒன்றாகக் கருதாமலிருக்க முடியவில்லை.

ஆகவே, சீனப் புரட்சியின் எதிரிகள் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவர் என்பது தெளிவு. சக்திவாய்ந்த ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் ஆற்றல்மிக்க நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளும்

மட்டுமல்ல, மக்களை எதிர்ப்பதற்காக ஏகாதிபத்திய, நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளுடன் கள்ளக்கூட்டுச்சேரும் பூர்ஷுவா வர்க்கப் பிற்போக்குவாதிகளும் சில சமயங்களில் எதிரிகளாவர். ஆகவே, புரட்சிகரச் சீன மக்களின் எதிரிகளின் பலத்தைக் குறைத்து எடைபோடுவது தவறாகும்.

இத்தகைய எதிரிகளை எதிர்நோக்கும் போது, சீனப் புரட்சி நீண்டதாகவும் கொடியதாகவுந்தான் இருக்க முடியும். எமது எதிரிகள் மிக்க ஆற்றல்வாய்ந்தவராக இருப்பதால், நீண்டகால நேரத்திற்குள் புரட்சிகர சக்திகள் இறுதியில் அவர்களை நொறுக்கவல்ல சக்தியாகத் தம்மைக் கட்டிவளர்த்துப் புடம்போட்டுக்கூட முடியும். சீனப் புரட்சியீதான எதிரியின் அடக்குமுறை மிகக் கொடியதாக இருப்பதால், புரட்சிகர சக்திகள் தமக்கு வலுவூட்டி, உறுதியை முற்றாக வெளிப்படுத்தினாலொழியத் தமது நிலையங்களைப் பாதுகாக்க முடியாது; எதிரியின் நிலையங்களைக் கைப்பற்றுவது பற்றிப் பேசவே தேவையில்லை. ஆகவே, கண்ணிமைப்பதற்குட் சீனப் புரட்சியின் சக்திகளைக் கட்டியமைத்துவிட முடியும் என்றோ சீனப்புரட்சிப் போராட்டம் ஒருநாளில் வெற்றியடைந்துவிடும் என்றோ நினைப்பது தவறாகும்.

இத்தகைய எதிரிகளை எதிர்நோக்கும்போது, சீனப் புரட்சியின் பிரதான வழிமுறை அல்லது அதன் பிரதான வடிவம் ஆயுதப் போராட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்ற சமாதானப் போராட்டமாக இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் எமது எதிரிகள் சீன மக்கள் சமாதான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை சாத்தியமற்றவையாக்கி அவர்களது அரசியற் சுதந்திர உரிமைகள் அனைத்தையும் அபகரித்துவிட்டார்கள். "சீனாவில் ஆயுதந்தாங்கிய புரட்சி ஆயுதத்தாங்கிய எதிர்ப்பு புரட்சியுடன் போரிடுகின்றது. அது சீனப் புரட்சியின் விசேஷ அம்சங்களில் ஒன்றாகவும், அதன் மேம்பாடுகளில் ஒன்றாகவும் இருக்கின்றது"³³ என ஸ்டாலின் கூறுகிறார். இந்த வரையறை முற்றிலும் சரியானது. ஆகவே, ஆயுதப்

போராட்டத்தையும் புரட்சிகர யுத்தத்தையும் ராணுவ வேலையையும் குறைத்து மதிப்பிடுவது தவறாகும்.

இத்தகைய எதிரிகளை எதிர்நோக்கும்போது, புரட்சிகரத் தளப்பிரதேசங்கள் பற்றிய பிரச்சனையும் எழுகிறது. பலம் வாய்ந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் அவர்களுடைய பிற்போக்குச் சீனக் கூட்டாளிகளும் நீண்டகாலமாகவே சீனாவின் கேந்திர நகரங்களை வசப்படுத்தியுள்ளனர். ஆகவே, புரட்சி அணிகள், பின்தங்கிய கிராமப் பிரதேசங்களை முன்னேறிய, ஸ்திரமான தளப்பிரதேசங்களாக, மாபெரும், ராணுவ, அரசியல் பொருளாதார, கலாச்சாரப் புரட்சிக் கோட்டைகளாக மாற்றி, இவற்றிலிருந்து நகரங்களைப் பயன்படுத்திக் கிராமப் பிரதேசங்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கும் பயங்கர எதிரிகளை எதிர்த்துப் போராடுவதும், இவ்வாறு நீண்டகாலப் போராட்டத்தின் மூலம், புரட்சியின் பூரண வெற்றியைப் படிப்படியாகப் பெறுவதும் அவசியமானது. அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்துடனும் அதன் அருவருடிகளுடனும் சமரசம் செய்து கொள்ளாமல், போராடுவதில் உறுதியாக நிற்க விரும்பினால், தமது சொந்தப்பலம் போதாத சமயத்திற் பலம் வாய்ந்த எதிரிகளுடன் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்கும் போராட்டம் நடத்துவதைத் தவிர்த்து, தமது சக்திகளைக் கட்டி வளர்த்து, புடம் போட்டெடுக்க எத்தனித்தால், அவர்கள் அப்படிச் செய்வது அவசியமானது. சீனாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி சமமற்றதாக இருத்தல் (அதன் பொருளாதாரம் ஒருமுகப் பட்ட முதலாளித்துவ பொருளாதாரமாக இல்லை), அதன் பிரதேசம் பரந்ததாய் இருத்தல் (அது புரட்சிகர சக்திகள் தந்திரமிக்க போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட இடமளிக்கிறது), எதிர்ப் புரட்சி முகாம் ஒற்றுமையற்றும் முரண்பாடுகள் நிறைந்தும் இருத்தல், புரட்சியின் பிரதான சக்தியாய் விளங்கும் விவசாயிகளின் போராட்டம் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியால், அதாவது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாற் தலைமை தாங்கப்படுதல் ஆகிய காரணங்களினால் சீனப் புரட்சியில் முதன்முதலிற் கிராமப்புறத்திற்குத் தான் வெற்றி ஈட்டப்பட

முடியும். மறுபுறம், இதே நிலைமைகள்தான் புரட்சியைச் சமமற்றதாகி, புரட்சியின் பூரண வெற்றி பெறுங்கடமையை நீண்டகாலமானதாகவும், கடுமையானதாகவும் செய்கின்றன. புரட்சித் தளப்பிரதேசங்களில் நடைபெறும் நீடித்த புரட்சிப் போராட்டம் பிரதானச் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் நிகழும் விவசாயிக் கொரில்லா யுத்தமாகவே இருக்கும் என்பது தெளிவு. எனவே, கிராமப் பிரதேசங்களைப் புரட்சித் தளப்பிரதேசங்களாக உபயோகிக்கும் தேவையைப் புறக்கணிப்பதும் விவசாயிகள் மத்தியிற் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்வதை அலட்சியம் செய்வதும் கொரில்லா யுத்தத்தை உதாசீனம் செய்வதும் தவறாகும்.

ஆனால், ஆயுதப் போராட்டத்தை வலியுறுத்தினால், அது இதர போராட்ட வடிவங்களை நாம் கைவிடுவது என்று அர்த்தமாகி விடாது. அதற்கு மாறாக, இதர பல்வேறு போராட்டங்களும் ஆயுதப் போராட்டத்துடன் இணையா விட்டால், ஆயுதப் போராட்டம் வெற்றிபெற முடியாது. கிராமியத் தளப்பிரதேசங்களின் வேலையை வலியுறுத்தினால், அது நகரங்களிலும் எதிரியாட்சியில் இன்னும் இருக்கின்ற விசாலமான இதர கிராமப் பிரதேசங்களிலும் நாம் செய்ய வேண்டிய வேலையைக் கைவிடுவது என்று அர்த்தமாகிவிடாது. மாறாக நகரங்களிலும் வேலை செய்யா விட்டாற் கிராமிய தளப்பிரதேசங்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுவிடும்; புரட்சியும் தோல்வியடைந்துவிடும். இன்னும், புரட்சியின் இறுதி லட்சியம், எதிரியின் பிரதான தளங்களாகிய நகரங்களைக் கைப்பற்றுவதாகும். நகரங்களிற் போதுமான வேலை செய்யப்படாவிட்டால், இந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியாது.

இவ்வாறு, எதிரி ராணுவம், அதாவது மக்களுக்கெதிரான அவனது பிரதான ஆயுதம், அழிக்கப்படாவிட்டால் கிராமியப் பிரதேசங்களிலோ அல்லது நகரங்களிலோ புரட்சி வெற்றிபெற முடியாதென்பது தெட்டத்தெளிவு.

ஆகவே போரில் எதிரித் துருப்புகளை நிர்மூலமாக்கும் அதேவேளையில் அவற்றைச் சின்னாபின்னப்படுத்துவதும் முக்கிய கடமையாகும்.

நீண்ட காலமாக எதிரிகளாற் கைப்பற்றப்பட்டு, இருண்ட பிற்பாக்கு சக்திகள் ஆதிக்கஞ் செலுத்துகின்ற நகரப் பிரதேசங்களிலும் கிராமப் பிரதேசங்களிலுமுள்ள பிரச்சார, ஸ்தாபன வேலைகளிற் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அவசரத்தன்மையும் அசட்டுத்துணிச்சலும் உடையதாய் இருக்கக்கூடாது. மாறாக, அது தலைமறைவாக வேலை செய்யும் நன்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊழியர்களுடைய தாகவும் பலத்தைச் சேகரித்துத் தன் வேளைக்காகப் பொறுத்திருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதுந் தெளிவு. எதிரிக்கெதிரான போராட்டத்தில் மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கும்போது, கட்சி சட்டமும் விதிகளும் சமூகப்பழக்கமும் அனுமதித்தவை போன்ற பகிரங்கமான நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தி, நியாயமானவையும் எமக்குச் சாதகமானவையும் கட்டுப்பாடுடையவையுமான போராட்டங்களை நடத்தும் கோட்பாட்டைக் கடைப் பிடித்து, மெதுவாகவும் நிச்சயமாகவும் படிப்படியாகவும் முன்னேறும் தந்திரோபாயத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். வெறுங்கூச்சலும் அசட்டுத்துணிச்சல் நடவடிக்கையும் வெற்றிக்கு வழிகோலமாட்டா.

3. சீனப்புரட்சியின் கடமைகள்

இந்தக் கட்டத்தில் ஏகாதிபத்தியமும் நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபு வர்க்கமும் புரட்சியின் பிரதான எதிரிகளாய் இருப்பதால் புரட்சியின் தற்போதைய கடமைகள் யாவை?

பிரதான கடமைகள் இந்த இரண்டு எதிரிகளையும் தாக்குவது, அதாவது அந்நிய ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறையைத் தூக்கியெறிவதற்கு ஒரு தேசியப் புரட்சியை மேற்கொள்வதும் நிலப்பிரபுத்துவநிலப்பிரபுக்களின் அடக்குமுறையைத்

தூக்கியெறிவதற்கு ஒரு ஜனநாயகப் புரட்சியை மேற்கொள்வதுமாகும்; அதிலும் ஏகாதிபத்தியத்தை தூக்கியெறிவதற்கான தேசியப் புரட்சியே முதன்மையான கடமை என்பதற்கேள்விக்கே இடமில்லை.

இந்த இரண்டு மாபெரும் கடமைகளும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன. ஏகாதிபத்தியம் நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபுவர்க்கத்தின் பிரதான ஆதரவாய் இருப்பதால் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி தூக்கியெறியப்பட்டாலொழிய அதற்கு முடிவுகட்ட முடியாது. மாறாக, சீனாவில் நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபுவர்க்கம் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் பிரதான சமூக அடிப்படையாகவும் விவசாயிகள் சீனப் புரட்சியின் பிரதான சக்தியாகவும் இருப்பதால், நிலப்பிரபுத்துவ நிலப்பிரபு வர்க்கத்தைத் தூக்கியெறிவதற்கான விவசாயிகளின் போராட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு உதவியளித்தாலொழிய ஆற்றல்மிக்க புரட்சிகரப் படைகளை அமைத்து ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைத் தூக்கியெறிவது அசாத்தியமாகும். ஆகவே இரண்டு அடிப்படைக் கடமைகளும் அதாவது தேசியப் புரட்சியும் ஜனநாயகப் புரட்சியும் ஒரே நேரத்தில் வேறுபட்டும் இணைந்தும் உள்ளன.

சீனத் தேசியப் புரட்சியின் பிரதான உடனடியான கடமை யப்பானிய ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்ப்பதாக இருப்பதனாலும் யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவதற்கு ஜனநாயகப் புரட்சி நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருப்பதனாலும் இரண்டு புரட்சிகரக் கடமைகளும் உண்மையில் ஏற்கனவே இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேசியப் புரட்சியையும் ஜனநாயகப் புரட்சியையும் புரட்சியின் முற்றிலும் வேறுபட்ட இரண்டு கட்டங்கள் எனக் கருதுவது தவறாகும்.

4. சீனப் புரட்சியின் இயக்கு சக்திகள்

மேலே ஆராய்ந்து, வரையறுத்துக் கூறப்பட்ட சீன சமூகநாயத்தின் தன்மை, சீனப்புரட்சியின் இலக்குகள், கடமைகள்

ஆகியவற்றின்படி, சீனப்புரட்சியின் இயக்கு சக்திகள் யாவை?

சீன சமுதாயம். காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாக இருப்பதனாலும் புரட்சியின் இலக்குகள் பிரதானமாக அந்நியஏகாதிபத்திய ஆட்சியாகவும் உள்நாட்டு நிலப்பிரபுத்துவமாகவும் இருப்பதனாலும் புரட்சியின் கடமைகள் இவ்விரு அடக்குமுறையாளரையும் தூக்கியெறிவதாக இருப்பதனாலும், சீன சமுதாயத்திலுள்ள, இவற்றை எதிர்க்கவல்ல சக்தியாக அமையக்கூடியனவாய் உள்ள வர்க்கங்களும் வர்க்கத்தட்டுகளும் யாவை? சீனப்புரட்சியின் தற்போதைய கட்டத்தின் இயக்கு சக்திகள் பற்றிய பிரச்சினை இதுதான். இந்தப் பிரச்சினையை நன்கு புரிந்து கொள்வது சீனப்புரட்சியின் அடிப்படைத் தந்திரோபாயங்கள் பற்றிய பிரச்சினையின் சரியான தீர்வுக்கு இன்றியமையாதது.

இன்றைய சீன சமுதாயத்தில் இருக்கும் வர்க்கங்கள் யாவை? நிலப்பிரபு வர்க்கமும் பூர்ஷுவா வர்க்கமும் இருக்கின்றன; நிலப்பிரபு வர்க்கமும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தின் மேற் தட்டும் சீன சமுதாயத்தில் ஆளும் வர்க்கங்களாகின்றன. மற்றும், பாட்டாளிவர்க்கம், விவசாயி வர்க்கம், விவசாயிகள் அல்லாத இதர குட்டிபூர்ஷுவாக்களின் வேறுபட்ட பகுதிகளுமுள். இப்பரந்த சீனாவில் இவையெல்லாம் இன்னும் அடிப்படுத்தப்பட்ட வர்க்கங்களாகவே இருக்கின்றன.

இவ்வர்க்கங்களின் புரட்சி பற்றிய மனோபாவமும் நிலைப்பாடும் சமுதாயத்தில் அவற்றிற்குள்ள பொருளாதார அந்தஸ்தினாலேயே முற்றாக நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு புரட்சியின் இலக்குகளும் கடமைகளும் மட்டுமல்ல இயக்கு சக்திகள் கூடச் சீனாவின் சமூக-பொருளாதாரத்தின் இயல்பினாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

நாம் இப்போது சீன சமுதாயத்தின் பல்வேறு வர்க்கங்களுக்கும் ஆராய்வோம்.

1. நிலப்பிரபு வர்க்கம்

நிலப்பிரபு வர்க்கம் சீனாவில் ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக்கான பிரதான சமூகத் தளமாக அமைகிறது. இவ்வர்க்கம் விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதற்கும் அவர்களை அடக்குவதற்கும் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பைப் பயன்படுத்துகின்றதும், சீனாவின் அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்றதும், எதுவிதத்திலும் முற்போக்கான பாத்திரம் வகிக்காததுமான வர்க்கம்.

ஆகவே, நிலப்பிரபு வர்க்கம் ஒரு வர்க்கமாக எடுத்துப் பார்த்தால், புரட்சியின் இலக்காகுமேயொழிய அதன் இயக்கு சக்தியாகாது.

தற்போதைய யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தத்திற் பெரும் நிலப்பிரபுக்களில் ஒரு பகுதியினர் பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியுடன் (சரணாகதிவாதிகளுடன்) சேர்ந்து யப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளரிடம் சரணடைந்து, தேசத்துரோகிகளாக மாறியுள்ளனர். இதே வேளையில், பெரும் நிலப்பிரபுக்களில் இன்னொரு பகுதியினர் பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தின் இன்னொரு பகுதியுடன் (பிடிவாதவாதிகளுடன்) சேர்ந்து இப்போதும் யப்பானிய-எதிர்ப்பு முகாமில் இருக்கின்ற போதிலும் ஏற்கனவே மிகவும் ஊசலாட்டமுடைய வராயிருக்கின்றனர். ஆனால், மத்திய நிலப்பிரபுக்களாகவும், சிறிய நிலப்பிரபுக்களாகவும் உள்ளவரான விழிப்புற்ற பிரபுக்குடி மக்கள், அதாவது முதலாளித்துவ இயல்புகள் சிலவற்றைக் கொண்டவரான நிலப்பிரபுக்கள் பலர் யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தத்திற்கான தமது ஆவலைச் சிறிது வெளிப்படுத்தினர். ஆகவே யப்பானுக்கெதிரான பொதுப் போராட்டத்தில் நாங்கள் அவர்களுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும்.

ஆனால் மறுபுறம், அரசியல் ரீதியிலும் பொருளாதார ரீதியிலும் பலவீனமானதாயிருப்பதாலும் அது இன்னும் ஏகாதிபத்தியத்துடனும் நிலப்பிரபுத்துவத்துடனும் பொருளாதாரத் தொடர்புகளுடையதாய் இருப்பதாலும் அது ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் முற்றாக எதிர்த்துப் போரிடுவதற்குத் தைரியமற்றதாய் உள்ளது. குறிப்பாக, மக்களின் புரட்சிகர சக்திகள் பலமிக்க தாய் வளரும்போது இது மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது.

தேசிய பூர்ஷுவா வர்க்கம் தன் இரட்டைத் தன்மை காரணமாக, குறிப்பிட்ட காலங்களில் குறிப்பிட்ட அளவில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதிகாரிகள், யுத்தப் பிரபுக்கள் ஆகியோரின் அரசாங்கங்களுக்கும் எதிராகப் புரட்சியிற் பங்கு பற்றி ஒரு புரட்சிகர சக்தியாகக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால், இதர காலகட்டத்தில் அதுபெரும் தரகு பூர்ஷுவா வர்க்கத்தைப் பின்பற்றி எதிர்ப்புரட்சியில் அதன் சகபாடியாகக் கூடிய ஆபத்தும் இருக்கின்றது.

பிரதானமாக மத்திய பூர்ஷுவா வர்க்கமாயுள்ள சீனாவின் தேசிய பூர்ஷுவா வர்க்கம் 1927 முதல் 1931 வரையான காலகட்டத்திற் (செப்டம்பர் 18 சம்பவத்திற்கு முன்) புரட்சியை எதிர்ப்பதில், அதிகாரத்திலிருந்த பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தையும் பின்பற்றிய போதிலும் உண்மையில் அது என்றுமே அரசியல் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்குப் பதில் அது அவற்றின் பிற்போக்குக் கொள்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த யப்பானிய-எதிர்ப்புக் காலத்தில் அது பெரும் நிலப்பிரபு வர்க்க, பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கச் சரணாகதிவாதிகளிலிருந்து மட்டுமல்ல பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கப் பிடிவாதவாதிகளிலிருந்தும் வேறுபடுகின்றது. இன்றுவரை அது எமது ஓரளவு சிறந்த நேச அணி ஆகியுள்ளது. ஆகவே தேசிய பூர்ஷுவா வர்க்கத்தைக் குறித்து ஒரு ஜாக்கிரதையான கொள்கையை வகுத்துக் கொள்வது முற்றிலும் அத்தியாவசியம்.

3. விவசாயிகள் தவிர்ந்த பல்வேறுபட்ட குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கப் பகுதிகள்

விவசாயிகள் தவிர்ந்த குட்டிபூர்ஷுவா வர்க்கம் பெருந்தொகையான புத்திஜீவிகளையும் சிறிய வர்த்தகர்களையும் கைவினைஞரையும் உத்தியோகத்தர்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

அவர்களின் அந்தஸ்து ஓரளவில் மத்திய விவசாயிகளுடையதை ஒத்ததாக இருக்கின்றது. அவர்கள் அனைவரும் ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கம் ஆகியவற்றின் அடக்குமுறையில் அல்லலுறுகின்றதோடு அவர்கள் மென்மேலும் பங்கலோட்டுத்தனத்திற்கு அல்லது வறுமைக்கு உள்ளாக்கவும் படுகின்றனர்.

ஆகவே இக்குட்டிபூர்ஷுவா வர்க்கப் பகுதிகள் புரட்சியின் இயக்கு சக்திகளில் ஒன்றாய் அமைவதோடு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் மாத்திரமே அவை தமது விடுதலையைப் பெறமுடியும்.

விவசாயிகள் தவிர்ந்த குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கத்தின் வேறுபட்ட பகுதிகளையும் நாம் இப்போது ஆராய்வோம்.

முதலாவதாக, புத்திஜீவிகளும் மாணவ இளைஞரும். அவர்கள் ஒரு தனிப்பட்ட வர்க்கமாகவோ வர்க்கத்தட்டாகவோ அமைவதில்லை. இன்றைய சீனாவில், அவர்களது குடும்பமூலம், வாழ்க்கை நிலைமை, அரசியல் நோக்கு ஆகியவற்றின் அனுமானத்தின்படி அவர்களிற் பலரைக் குட்டி பூர்ஷுவா வகையில் அடக்கலாம். கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் அவர்களது தொகை குறிப்பிடத் தக்க அளவில் வளர்ந்துள்ளது. அவர்களில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடனும் பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்துடனும் சேர்ந்து, அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக மக்களை எதிர்க்கும் ஒரு பகுதிப் புத்திஜீவிகளைத் தவிர, பெரும்பாலான புத்திஜீவிகளும் மாணவர்களும் ஏகாதிபத்தியத்தாலும், நிலப்பிரபுத்துவத்தாலும்

பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தாலும் அடக்கப்பட்டு, வேலையில்லாத திண்டாட்டமோ, படிப்பிற்கு இடையூறோ ஏற்படலாம் என்ற பயத்துடன் வாழ்கின்றனர். ஆகவே, அவர்களிடம் பெருமளவில் புரட்சி உணர்வு காணப்படுகின்றது. அவர்கள் பெரிய அளவிலோ சிறிய அளவிலோ முதலாளித்துவ விஞ்ஞான அறிவுடையவர்களாகவும் கூர்மையான அரசியல் உணர்வுடையவராகவும் சீனப் புரட்சியின் தற்போதைய கட்டத்தில் ஒரு முன்னணிப் பாத்திரத்தை வகிக்கக்கூடியவர்களாகவும் அல்லது மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள ஓர் இணைப்புப்பாலமடைய விளங்கக்கூடியவராகவும் உள்ளனர்.

1911ப் புரட்சிக்கு முந்திய, வெளிநாடுகளிலுள்ள சீன மாணவர்கள் இயக்கம், 1919ன் மே 4 இயக்கம், 1925ன் மே 30 இயக்கம், 1935ன் டிசம்பர் 9 இயக்கம்^{3*} ஆகியன இதற்கான மிகச்சிறந்த சான்றுகளாகும். குறிப்பாக, ஏறக்குறைய ஏழைமைக்குள்ளாக்கப்பட்ட பெருந்தொகையான புத்திஜீவிகள் புரட்சியை ஆதரிப்பதிலும்-அதிர் பங்குபற்றுவதிலும் தொழிலாளர்களுடனும் விவசாயிகளுடனும் ஒன்று சேர்ந்துகொள்ளலாம். சீனாவில் மார்க்ஸிஸ-லெனினிஸ்சித்தாந்தம் புத்திஜீவிகள் மத்தியிலும் இளம் மாணவர்கள் மத்தியிலுந்தான் முதலில் பெருமளவில் பரவி, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. புரட்சிகர புத்திஜீவிகள் பங்குபற்றாவிடில் புரட்சிகர சக்திகளை ஸ்தாபனப்படுத்துவதிலும் புரட்சிகர இலட்சியத்தைக் கொண்டு நடத்துவதிலும் வெற்றி பெற முடியாது. ஆனால், புத்திஜீவிகள் வெகுஜனப் புரட்சிப் போராட்டங்களில் உள்ளமும் உயிருமாக ஈடுபடாத வரையில் மக்களின் நலன்களுக்காகத் தொண்டு செய்யத்தீர்மானித்து, மக்களோடு இரண்டறக் கலக்காத வரையில், அவர்கள் அடிக்கடி மானசீகவாதப்போக்கு, தனிநபர் வாத இயல்பு, சிந்தனையில் நடைமுறைச் சாத்தியப்பாடின்மை ஆகிய வற்றை உடையவர்களாகவும் செயலில் உறுதிப்பாடில்லாத

வர்களாகவும் இருப்பர். ஆகவே, சீனாவின் பரந்துபட்ட புரட்சிகர புத்திஜீவிகள் ஒரு முன்னணிப் படையின் பாத்திரத்தை வகித்த அல்லது மக்களுடன் ஒரு இணைப்புப் பாலமாகச் சேவை செய்த போதிலும், இறுதிவரை எல்லாரும் புரட்சிவாதிகளாக இருப்பர் என்று சொல்ல முடியாது, நெருக்கடியான தருணங்களில் சிலர் புரட்சி அணிகளை விட்டு விலகிச் செயலற்ற நிலையில் ஆழ்ந்து விடுவர். அதே வேளையில் ஒரு சிலர் புரட்சியின் எதிரிகளாகக் கூட மாறி விடுவர். ஒரு நீண்டகால வெகுஜனப் போராட்டங்களிற் தான் புத்திஜீவிகள் தமது-இந்தக் குறைபாடுகளை வெற்றி கொள்ள முடியும்.

இரண்டாவதாக, சிறிய வர்த்தகர்கள். பொதுவாக, இவர்கள் சிறு கடைகளை நடத்துவர். இவர்கள் சில உதவியாட்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொள்வர் அல்லது உதவியாளர் எவரும் இன்றி இருப்பர். ஏகாதிபத்தியம்-பெரும் பூர்ஷுவாவர்க்கம், லேவாதேவிக்காரர் ஆகியவர்களின் சுரண்டல் காரணமாக, பங்கலோட்டுத்தனம் ஏற்படுமோ என்ற பயத்தில் வாழ்கின்றனர்.

மூன்றாவதாக, கைப்பணியாளர். இவர்கள் பெருந்தொகையினர். இவர்கள் தமது சொந்த உற்பத்தி சாதனங்களைக் கொண்டவர். இவர்கள் தொழிலாளர்கள் ஒருவரையும் கூலிக்கமர்த்துவதில்லை. சிலவேளை வேலை பழகுபவர் ஓர்ருவரையோ ஒன்றிரண்டு உதவியாளர்களையோ கொண்டிருப்பர். இவர்களது நிலைமை மத்திய விவசாயிகளின் நிலைமையை ஒத்தது.

நான்காவதாக, சுதந்திரமாகத் தொழில் செய்பவர்கள். இவர்கள் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். உதாரணமாக, வைத்தியர்கள். இவர்கள் பிறரைச் சுரண்டுவதில்லை அல்லது மிகச்சிறிய அளவில் மாத்திரமே அப்படிச் செய்வர். இவர்களது நிலைமை கைப்பணியாளரது நிலைமையை ஒத்தது.

பெருந்தொகையானோரைக் கொண்ட இக்குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கப் பகுதிகள் பொதுவாகப் புரட்சியை ஆதரிக்கவோ அதில் ஈடுபடவோ கூடியனவாகவும் புரட்சியின் சிறந்த நேச அணிகளாக விளங்கக் கூடியனவாகவும் இருப்பதால் இவற்றை நாம் வென்றெடுக்கவும் இவற்றின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். இவற்றின் பலவீனமென்னவென்றால் இவற்றிற் சில பூர்ஷுவா வர்க்கத்தால் இலகுவிற் பாதிக்கப் படக்கூடியனவாயுள்ளன. இதனால் நாம் இவற்றின் மத்தியிற் புரட்சிகரமான பிரச்சார, ஸ்தாபன வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

4. விவசாயி வர்க்கம்

விவசாயிகள் சீனாவின் முழுக் குடிசனத் தொகையில் ஏறக்குறைய எண்பது வீதத்தினராயுள்ளதோடு அதன் இன்றைய தேசிய பொருளாதாரத்தின் பிரதான சக்தியாகவும் அமைகின்றனர்.

விவசாயிகள் மத்தியில் இரு துருவங்கள் ஏற்படும் கூர்மையான போக்கொன்று நடந்துகொண்டிருக்கின்றது.

முதலாவதாக, பணக்கார விவசாயிகள். இவர்கள் கிராமிய ஜனத்தொகையிற் கிட்டத்தட்ட ஐந்துவீதத்தினராய் (அல்லது நிலப்பிரபுக்களையும் சேர்த்து சுமார் பத்து வீதத்தினராய்) உள்ளதோடு கிராமிய பூர்ஷுவா வர்க்கம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். சீனாவிலுள்ள பணக்கார விவசாயிகளிற் பெரும்பாலோர் தமது நிலத்தில் ஒரு பகுதியை குத்தகைக்கு விட்டு, கடும் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து, கூலி விவசாயிகளை ஈவிரக்கமின்றிச் சுரண்டுவதனால் அரைநிலப்பிரபுத்துவ தன்மையுடையவராயுள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் பொதுவாகத் தாமும் உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்த அர்த்தத்தில் இவர்கள் விவசாயி குலத்தின் ஒரு பகுதியாகின்றனர். பணக்கார விவசாயி உற்பத்தி வடிவம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பயனுடைய

தாயிருக்கும். பொதுப்படக் கூறின, இவர்கள் பரந்துபட்ட விவசாயிகளின் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு ஓரளவு சாதனை வழங்குவதோடு நிலப்பிரபுக்களுக்கெதிரான நிலப்புரட்சிப் போராட்டத்தில் நடுநிலை வகிக்கவும் செய்யலாம். ஆகவே நாங்கள் பணக்கார விவசாயிகளை நிலப்பிரபுக்களைப் போலக் கருதவோ, பணக்கார விவசாயிகளை ஒழித்துக்கட்டும் கொள்கையை காலத்துக்கு முந்திக் கடைப்பிடிக்கவோ கூடாது.

இரண்டாவதாக, மத்திய விவசாயிகள். இவர்கள் சீனாவின் கிராமிய குடிசனத்தொகையிற் கிட்டத்தட்ட இருபது வீதத்தினராயுள்ளனர். இவர்கள் பொருளாதார ரீதியில் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்பவர்களாக உள்ளனர் (விளைச்சல் சிறந்ததாயிருக்கும் சமயத்திற் சிறிதளவைச் சேமித்துவைக்கவும் சிற்சில சமயங்களிற் சிலரைக் கூலிக்கமர்த்தவோ சிறிய அளவிற் பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுக்கவோ கூடியவராகவும் இருப்பர்). பொதுவாக, இவர்கள் பிறரைச் சுரண்டுவதில்லை. ஆனால் இவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தாலும் நிலப்பிரபு வர்க்கத்தாலும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்தாலும் சுரண்டப்படுவர். இவர்களுக்கு எதுவித அரசியலுரிமையும் கிடையாது. சிலரிடம் போதிய அளவு நிலம் இல்லை. ஆனால் ஒரு பகுதியினர் (வசதி படைத்த மத்திய விவசாயிகள்) சிறிய அளவு மேலதிக நில முடையவராயுள்ளனர். மத்திய விவசாயிகள் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்புப்புரட்சி, நிலப்புரட்சி ஆகியவற்றில் கலந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள் மாத்திரமல்ல இவர்கள் சோஷலிசத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்கள். ஆகவே மத்திய விவசாயி குலம் முழுவதும் பாட்டாளிவர்க்கத்தின் நம்பத்தக்க நேச அணியாகவும் புரட்சியின் முக்கிய இயக்கு சக்திகளிலொன்றாகவும் விளங்குகின்றது. மத்திய விவசாயிகளின் ஊக்கமான கண்ணோட்டமும் ஊக்கமற்ற கண்ணோட்டமும் முறையே புரட்சியின் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்கும் அம்சங்களில் ஒன்றாகின்றது. விசேஷமாக,

நிலப்புரட்சிக்குப் பின்னர் இவர்கள் கிராமிய சனத்தொகையில் பெருந்தொகையினராகும்போது இது உண்மை ஆகும்.

மூன்றாவதாக, வறிய விவசாயிகள். சீனாவில் வறிய விவசாயிகள் கூலிவிவசாயிகளுடன் சேர்ந்து கிராமியக் குடிசனத் தொகையில் சுமார் எழுபது வீதத்தினராகின்றனர். வறிய விவசாயிகள்தான் நிலம் எதுவுமற்ற அல்லது போதிய நிலமற்ற மிகப் பரந்துபட்ட விவசாயிகள். நாட்டுப் புரத்திலுள்ள அரைப்பட்டாளி வர்க்கம், சீனப்புரட்சியின் மிகப்பெரிய இயக்குசக்தி, பாட்டாளிவர்க்கத்தின் இயற்கையான, மிக நம்பகமான நேச அணி, சீனாவின் புரட்சிகர சக்திகளின் பிரதான படை. பாட்டாளிவர்க்கத் தலைமையில் மாத்திரமே வறிய, மத்திய விவசாயிகள் தமது விடுதலையை பெறமுடியும்; வறிய, மத்திய விவசாயிகளுடன் மிகத் திடமான ஒரு நேச அணியை அமைத்துக்கொள்வதன் மூலம் மாத்திரமே பாட்டாளிவர்க்கம் புரட்சியை வெற்றிநோக்கி வழிநடத்த முடியும். இல்லாவிட்டால் இரண்டில் ஒன்றுக் கைகூடாது. "விவசாயிகள்" என்பது பிரதானமாக வறிய, மத்திய விவசாயிகளையே குறிக்கிறது.

5. பாட்டாளி வர்க்கம்

சீனப் பாட்டாளி வர்க்கத்தில், நவீன தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் 25 முதல் 30 லட்சம் பேராகவும் நகரங்களிலுள்ள சிறிய அளவிலான தொழில், கைப்பணிகள் ஆகியவற்றிலுள்ள கூலி உழைப்பாளிகளும் கடைச் சிப்பந்திகளும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடியே 20 லட்சம் பேராகவும் இவர்களைவிட, கிராமியப் பாட்டாளிகளும் (கூலிவிவசாயிகளும்) நகரங்களிலும் நாட்டுப்புறத்திலுமுள்ள இதர சொத்தெதுவுமற்ற மக்களும் பெருந்தொகையினராகவும் உள்ளனர்.

சீனப் பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றெங்குமுள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகளுடன்— மிக

மூன்றைய பொருளாதார முறையுடன்—அது இணைந்திருப்பது, அதன் பலமான ஸ்தாபனப்பாட்டுணர்வு, கட்டுப்பாட்டுணர்வு, தமக்கென உற்பத்தி சாதனங்களின்மை ஆகியவற்றுடன்—வேறுபல தலைசிறந்த தன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது.

அவையாவை?

முதலாவதாக, பிறநாடுகளில் அதிகம் காணப்படாத வாறு கடுமையும் கொடுமையும் நிறைந்த மூன்றுவித (ஏகாதிபத்திய, பூர்ஷுவா வர்க்க, நிலப்பிரபுத்துவ) அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதாற் சீனப் பாட்டாளி வர்க்கம்பிற வர்க்கங்கள் எல்லாவற்றையும்விடப் புரட்சிப் போராட்டத்திற்கு திடமாகவும் இறுதிவரையும் ஈடுபடுகின்றது. ஐரோப்பாவிலுள்ளது போலக் காலனித்துவ, அரைக் காலனித்துவ சீனாவிலே சமுதாய சீர்த்திருத்த வாதத்திற்கான பொருளாதார அடிப்படை எதுவுமில்லாததால், ஒருசில கருங் காலிகளைத் தவிர முழுப் பாட்டாளிவர்க்கமும் மிகப் புரட்சிகரமானதாயுள்ளது.

இரண்டாவதாக, புரட்சி அரங்கிற் தோன்றிய தருணம் முதல், சீனப்பாட்டாளி வர்க்கம் தனது சொந்த வர்க்கத்தின் புரட்சிகரக் கட்சியின்—சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்—தலைமையில், இயங்கி, சீன சமுதாயத்திலேயே மிகவும் அரசியல் உணர்வுடையதொரு வர்க்கமாக ஆகியது.

மூன்றாவதாக, சீனப் பாட்டாளிவர்க்கம் பெரும்பாலும் பங்கலோட்டடைந்த விவசாயிகள் மத்தியிலிருந்துதோன்றியதால் அதற்குப் பரந்துபட்ட விவசாயிகளுடன் இயல்பாகவே தொடர்புகள் உண்டு. இது விவசாயிகளுடன் நெருங்கிய நேச அணியை ஏற்படுத்துவதை எளிதாக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

ஆகவே, ஒரு சில தவிர்க்கப்படமுடியாத பலவீனங்கள், உதாரணமாக, அதன் குறைந்த தொகை (விவசாயி குலத்

துடன் ஒப்பிடுமிடத்து), அதன் இளமை (முதலாளித்துவ நாடுகளிலுள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து), அதன் தாழ்ந்த கல்வித்தரம் (பூர்ஷுவா வர்க்கத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து) போன்றன இருந்த போதிலும், சீனப் பாட்டாளி வர்க்கம் சீனப் புரட்சியின் அடிப்படை இயக்கு சக்தியாகிவிட்டது என்பது தெளிவு. பாட்டாளி வர்க்கத்தார்தலைமை தாங்கப்பட்டாலொழியச் சீனப்புரட்சி வெற்றி பெற முடியாது என்பது நிச்சயம். கடந்தகால உதாரண மொன்றை எடுத்துப்பார்த்தால், பாட்டாளிவர்க்கம் உணர்வு பூர்வமாகப் பங்குபற்றாததனாலும் அப்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இல்லாததனாலும் 1911ப் புரட்சி கருவிலேயே அழிந்தது. மிக அண்மையில், பாட்டாளிவர்க்கம் உணர்வு பூர்வமாகப் பங்கு பற்றி, தலைமை தாங்கியதாலும் அப்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தோன்றி விட்டதாலும் 1924-27ப் புரட்சி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பெரும் வெற்றி பெற்றது. ஆனால் பின்பு பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கத்துடனான அதன் நேச அணிக்குத் துரோக மிழைத்து, புரட்சிகரப் பொது வேலைத் திட்டத்தைக் கைவிட்டதனாலும் சீனப்பாட்டாளி வர்க்கமும் அதன் அரசியற் கட்சியும் அப்போது போதிய புரட்சிகர அனுபவத்தைப் பெற்றிராததாலும் அது தோல்வியில் முடிந்தது. இப்போது, தற்போதைய யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்—யப்பானிய-எதிர்ப்புத் தேசிய ஐக்கிய முன்னணிக்குப் பாட்டாளி வர்க்கமும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தலைமை தாங்குவதால் முழு நாடும் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டு, மாபெரும் யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தம் தொடுக்கப்பட்டுள்ளதோடு அது திடமாகத் தொடர்ந்து நடத்தவும்படுகின்றது.

சீனப்பாட்டாளி வர்க்கம், தான் அதி உயர்ந்த அரசியல் உணர்வும் ஸ்தாபன உணர்வும் கொண்டதொரு வர்க்கமாக இருப்பினும் தனது சொந்த பலத்தால் மட்டும் புரட்சியில் வெற்றி பெற முடியாதென்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். வெற்றி பெற வேண்டுமானால், அது புரட்சியிற்

கலந்து கொள்ளக்கூடிய எல்லா வர்க்கங்களுடனும் வர்க்கத்தட்டுக்களுடனும் வேறுபட்ட நிலைமைகளுக்கேற்ப ஐக்கியப் படவேண்டியதோடு புரட்சிகர ஐக்கியமுன்னணி ஒன்றையும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். சீன சமுதாயத்திலுள்ள வர்க்கங்கள் அனைத்திலும் விவசாயிக் குலம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உறுதியான நேச அணியாகவும் நகரக் குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கம் அதன் நம்பகமான நேச அணியாகவும் தேசிய பூர்ஷுவா வர்க்கம் குறிப்பிட்ட காலங்களில் ஒருகுறிப்பிட்ட அளவிற்கு நேச அணியாகவும் விளங்குகின்றன. இது சீனாவின் தற்காலப் புரட்சி வரலாற்றால் நிரூபிக்கப்பட்ட அடிப்படை நியதிகளுள் ஒன்று.

6. நாடோடிகள்

சீனா காலனித்துவ, அரைக் காலனித்துவ நிலையை எய்தியதன் காரணமாகக் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் எண்ணிறந்த வேலையில்லாதோர் தோன்றியுள்ளனர். இவர்களிற் பலர் தக்க ஜீவனோபாய வழிகள் இல்லாததன் காரணமாகச் சட்ட விரோதமானவற்றிலீடுபட நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். இதனாலே கொள்ளைக்காரரும் குண்டர்களும் பிச்சைக்காரரும் விபசாரிகளும் மூடநம்பிக்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழும் பெருந்தொகையினரும் தோன்றியுள்ளனர். இந்தச் சமுதாயத் தட்டு நிலையானதல்ல. சிலர் பிற்பேர்க்கு சக்திகளால் எளிதாக விலைக்கு வாங்கப்படக்கூடியவராயிருக்க, ஏனையோர் புரட்சியிற் கலந்து கொள்ளக்கூடும். இந்த மக்கள் ஆக்கத்தன்மை குறைந்த வராயிருப்பதோடு ஆக்கத்தைவிட அழிவையே கொண்டு வருகின்றனர். புரட்சியிற் கலந்து கொண்ட பின்னர் அவர்கள் புரட்சி அணிகளில் அலைந்து திரியும் கிளர்ச்சிச் சித்தாந்தம், அராஜக சித்தாந்தம் ஆகியவற்றின் ஊற்றுமூலமாக ஆகின்றனர். ஆகவே, நாம் அவர்களைப் புனருருவாக்கம் செய்து, அவர்களுடைய அழிக்குமியல்பைத் தடுப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டு கொள்ளவேண்டும்.

மேற்கண்டதுதான் சீனப்புரட்சியின் இயக்கு சக்திகள் பற்றிய எமது ஆராய்வு.

5. சீனப் புரட்சியின் இயல்பு

சீன சமுதாயத்தின் இயல்பு பற்றி, -அதாவது சீனா விலுள்ள விசேஷ நிலைமைகள் பற்றி நாம் இப்போது அறிந்திருக்கிறோம். இந்த அறிவு சீனப்புரட்சியின் பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் தீர்ப்பதற்கான அதிமுகிய முன்கூட்டிய தேவையாகும். சீனப் புரட்சியின் இலக்குகள், கடமைகள், இயக்கு-சக்திகள் பற்றியும் நாம் தெளிவானவர்களாயிருக்கிறோம். இவை எல்லாம் சீனப் புரட்சியின் தற்போதைய கட்டத்தின் அடிப்படை பிரச்சினைகளாகவும் சீன சமுதாயத்தின் விசேஷத் தன்மையிலிருந்து, அதாவது சீனாவின் தனிப்பட்ட நிலைமைகளிலிருந்து தோற்றம் பெற்றனவாகவும் உள்ளன. இதையெல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டு நாம் இப்போது புரட்சியின் தற்போதைய கட்டத்தின் இன்னொரு அடிப்படைப் பிரச்சினையை அதாவது சீனப் புரட்சியின் தன்மையை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

தற்போதைய கட்டத்திற் சீனப் புரட்சியின் தன்மை உண்மையில் எது? அது ஒரு பூர்ஷுவா வர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சியா அல்லது பாட்டாளிவர்க்க-சோஷலிசப்புரட்சியா? அது முன்னையதேயன்றிப் பின்னையதல்ல என்பது தெளிவு.

சீன சமுதாயம் காலனித்துவ, அரைக் காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயமாக இருப்பதனாலும், சீனப் புரட்சியின் பிரதான எதிரிகள் ஏகாதிபத்தியமாகவும் நிலப்பிரபுத்துவமாகவும் உள்ளதனாலும், புரட்சியின் கடமைகள் பூர்ஷுவா வர்க்கமும் சில வேளைகளிற் பங்கு பற்றக்கூடிய தேசியப் புரட்சி மூலமும் ஜனநாயகப் புரட்சி மூலமும் இவ்விரண்டு எதிரிகளையும் தூக்கியெறிவதாக இருப்பதனாலும், பெரும் பூர்ஷுவா வர்க்கப் புரட்சிக்குத் துரோகம் செய்து அதன் எதிரியாகினாலும் புரட்சியின்

ஈட்டி முனை பொதுவாக முதலாளித்துவத்திற்கும் முதலாளித்துவ தனியுடைமை முறைக்கும் எதிராக இல்லாமல் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் எதிராக நீட்டப்படுவதாலும்—இவையெல்லாம் உண்மையாக இருப்பதால், தற்போதைய கட்டத்திற் சீனப் புரட்சியின் இயல்பு பூர்ஷுவா வர்க்க-ஜனநாயகத் தன்மையுடையதாயிருக்கிறதேயொழிய பாட்டாளிவர்க்க-சோஷலிசத் தன்மையுடையதேயில்லை³⁵.

இருப்பினும், இன்றைய சீனாவில் பூர்ஷுவா வர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சி இனிமேலும், வழக்கிறந்த பழைய பொதுவகையிலமைந்ததாயிராது. மாறாக, புதிய விசேஷவகையிலமைந்த ஒன்றாயிருக்கிறது. இந்த வகையை நாம் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி என்று கூறுவோம். இதர சகல காலனித்துவ அரைக்காலனித்துவ நாடுகளிலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பதுடன் அது சீனாவிலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியத்தை, அதாவது சர்வதேசமுதலாளித்துவத்தைத் திடமாக எதிர்ப்பதனாலே இந்தப்புதிய ஜனநாயகப்புரட்சி உலகப் பாட்டாளி வர்க்க-சோஷலிசப் புரட்சியின் ஒரு பகுதியாகின்றது. இது அரசியல் ரீதியில், ஏகாதிபத்தியவாதிகள், தேசத் துரோகிகள், பிற்போக்குவாதிகள் ஆகியோர் மீதான புரட்சிகரவர்க்கங்களின் கூட்டுச் சர்வாதிகாரத்திற்காகப் பாடுபடுவதோடு, சீன சமுதாயம் பூர்ஷுவா வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்திலுள்ள சமுதாயமாக மாற்றம் பெறுவதையும் எதிர்க்கின்றது. பொருளாதார ரீதியில், ஏகாதிபத்தியவாதிகள், தேசத்துரோகிகள், பிற்போக்குவாதிகள் ஆகியோரது சகல பெரும் முயற்சிகளையும் மூலதனத்தையும் தேசியமயமாக்குவதையும் நிலப்பிரபுக்கள் பிடித்து வைத்திருக்கும் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. அதே வேளையில் பொதுவாகத் தனியார் முதலாளித்துவ முயற்சியைப் பாதுகாத்து, பணக்கார விவசாயிகளின் பொருளாதாரத்தை நீக்காமலும் வைத்திருக்கிறது. இவ்வாறாக, புதிய வகை ஜனநாயகப் புரட்சி ஒருபுறம் முதலாளித்துவத்திற்கு

யைத் திறந்து வைப்பதோடு மறுபுறம் சோஷலிசத்திற்கான முன்கூட்டிய தேவைகளையும் உருவாக்குகிறது. சீனப்புரட்சியின் தற்போதைய கட்டம் காலனித்துவ, அரைக் காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தை அழிப்பதற்கும் சோஷலிச சமுதாயத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும் இடையிலுள்ள ஒரு மாற்றக் கட்டமாகும், அதாவது புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் ஒரு வளர்ச்சிப் போக்காகும். முதலாம் உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னரும் ரஷ்ய ஒக்டோபர்ப் புரட்சிக்குப் பின்னருமே ஆரம்பமாகிய இந்த வளர்ச்சிப் போக்கு சீனாவில் 1919 மே 4 இயக்கத்துடன் ஆரம்பமாகியது. புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலுள்ள மிகப் பரந்துபட்ட பொது மக்களின் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ-எதிர்ப்புப் புரட்சியாகும். இத்தகைய புரட்சி மூலந்தான் சீன சமுதாயம் சோஷலிசத்தை நோக்கி முன்னேற முடியும். இதைவிட வேறு வழியில்லை.

இந்தப் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க வரலாற்றிலுள்ள ஜனநாயகப் புரட்சிகளிலிருந்தும் பெரிதும் வேறுபட்டதாயுள்ளது. ஏனென்றால் அதன் மூலம் பூர்ஷுவாவர்க்க சர்வாதிகாரம் அல்லாமல், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலான சகல புரட்சிகர வர்க்கங்களினதும் ஐக்கிய முன்னணியின் சர்வாதிகாரம் ஏற்படும். தற்போதைய யப்பானிய-எதிர்ப்பு யுத்தத்தில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையிலுள்ள சகல யப்பானிய-எதிர்ப்புத் தளப்பிரதேசங்களிலும் நிறுவப்பட்டுள்ள யப்பானிய-எதிர்ப்பு ஜனநாயக அரசியல் அதிகாரம் யப்பானிய-எதிர்ப்புத் தேசிய ஐக்கிய முன்னணியின் அரசியல் அதிகாரமாகும். இது பூர்ஷுவா வர்க்கத்தினதோ பாட்டாளி வர்க்கத்தினதோ ஒரு வர்க்கச் சர்வாதிகாரமல்ல, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலான புரட்சிகர வர்க்கங்களின் கூட்டுச் சர்வாதிகாரம். யப்பானிய-எதிர்ப்பிற்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும் நிற்கும் எல்லோரும் கட்சிப்

பாகுபாடின்றி, இந்த அரசியல் அதிகாரத்திற்குப் பங்குபற்றத்தகுதியுடையவராகின்றனர்.

இப்புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி சோஷலிசப்-புரட்சியிலிருந்தும் வேறுபடுகின்றது. காரணம், அது ஏகாதிபத்திய வர்க்கங்களினதும் தேசத்-துரோகிகளினதும் பிற்போக்குவாதிகளினதும் சீனாவிலுள்ள ஆட்சியைத் தூக்கியெறியுமேயன்றி ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ-எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்குப் பங்குபற்றக்கூடிய எந்த-முதலாளித்துவப் பகுதியையும் ஒழிக்காது.

இந்தப் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி அடிப்படையில், 1924ல் டாக்டர் சுன்யட்-சன்னால் முன்வைக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்ட மூன்று மக்கட் கோட்பாட்டுப் புரட்சியை ஒத்தது. அதே ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட "சீனக் கோமிந்தாங் முதலாவது தேசிய காங்கிரஸின் பிரகடனத்தில் டாக்டர் சுன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: "இன்றைய நாடுகளிலுள்ள கூறப்படும் ஜனநாயக அமைப்பு பொதுவாக பூர்ஷுவாவர்க்கத்தால் ஏகபோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு பொதுமக்களை அடக்குவதற்கான வெறும் கருவியாகவும் ஆகியுள்ளது. அதற்கு மாறாக, கோமிந்தாங்கின் ஜனநாயகக் கோட்பாடென்பது தனிப்பட்ட சிலரின் உரிமைக்குள்ளாகாத, பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் உரியதான ஒரு ஜனநாயக அமைப்பாகும்." அவர் மேலும் கூறியதாவது: "ஏகபோக உரிமைத் தன்மையுடைய அல்லது தனியார் நிர்வாகத்திற்குப் பெரியதாயிருக்கின்ற வங்கிகள், ரயில் வேக்கள், விமான சேவைகள் போன்ற முயற்சிகள், சீனருக்குரியதானாலுஞ்சரி, அந்நியருக்குரியதானாலுஞ்சரி, அவை அரசினால் நடத்தப்பட்டு, நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்; இதனால் தனியார் மூலதனம் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது. இதுதான் மூலதனக் கட்டுப்பாட்டின் பிரதான கோட்பாடு." டாக்டர் சுன் மீண்டும் தமது உயிலிலும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைக்கான அடிப்படைக் கோட்பாட்டைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“நாம் பொதுமக்களைத் தட்டியெழுப்பி எம்மைத் தமக்குச் சமமாகக் கருதும் உலகிலுள்ள தேசங்கள் அனைத்துடனும் பொதுப் போராட்டத்திற்காக ஒன்றுசேர வேண்டும்.” இவற்றால் பழைய சர்வதேசிய, உள்நாட்டு நிலைமைகளுக்கேற்ப வகுக்கப்பட்ட பழைய ஜனநாயக மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகளாக புனரமைக்கப்பட்டன. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1937 செப்டம்பர் 22 அறிக்கையில் “சீனாவுக்கு இன்று தேவையானவை மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகளாக இருப்பதால் எமது கட்சி அவற்றைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுவதற்காகப் போராட்ட தயாராயிருக்கிறது,” என்று தெரிவித்த போது பின்னைய வகை மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகளையேயன்றி வேறெதையும் குறிப்பிடவில்லை. இந்த மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகள் டாக்டர் சுன் யட்சன்னின் மூன்று மகத்தான கொள்கைகளை—ரஷ்யாவுடன் ஐக்கியப்படுவது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் ஐக்கியப்படுவது—விவசாயி, தொழிலாளிகளுக்கு உதவியளிப்பது ஆகியவற்றை—உள்ளடக்கியிருக்கின்றன. புதிய சர்வதேசிய உள்நாட்டு நிலைமைகளில் மூன்று மகத்தான கொள்கைகளிலிருந்தும் விலகிய எந்த வகையான மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகளும் புரட்சிகரமானவையல்ல. (கம்யூனிஸமும் மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகளும் ஜனநாயகப் புரட்சிக்கான அடிப்படை அரசியல் வேலைத்திட்டத்தில் ஒத்துப்போன போதிலும் மற்றெல்லா அம்சங்களிலும் வேறுபட்டுள்ளன என்ற விஷயம் பற்றி நாம் இங்கு ஆராயப்போவதில்லை.)

இவ்வாறாக, சீனாவின் பூர்ஷுவாவர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சிக்கான போராட்ட அணிவகுப்பிலாயினுஞ் சரி (அதாவது, ஐக்கிய முன்னணியில்) அரசு அதிகார ஸ்தாபனத் திலாயினுஞ் சரி பாட்டாளிவர்க்கம், விவசாயிவர்க்கம், இதர குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கப் பகுதிகள் ஆகியவற்றின் பாத்திரத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது. இவ்வர்க்கங்களைத் தாண்டிச் செல்ல முயலும் எவரும் சீன தேசத்தின் தலைவிதி பற்றிய பிரச்சினையையோ சீனாவின் வேறெந்தப் பிரச்சி

னையையுமோ தீர்க்க முடியாதவராவார் என்பது நிச்சயம். தற்போதைய கட்டத்திற் சீனப் புரட்சி தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இதர குட்டி பூர்ஷுவா வர்க்கப் பகுதியினர் அனைவரும் தீர்க்கமான இடத்தைப் பெற்று, தீர்க்கமான பாத்திரத்தை வகிக்கும் ஜனநாயகக் குடியரசொன்றை உருவாக்க முயற்சிக்க வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளிற் கூறினால், அது தொழிலாளர், விவசாயிகள், நகரக்குட்டி பூர்ஷுவாக்கள் ஆகியோரையும், ஏகாதிபத்தியம், நிலப் பிரபுத்துவம் ஆகியவற்றிற்கெதிரான இதர அனைவரையும் கொண்ட புரட்சிகர நேச அணியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசாக இருக்கவேண்டும். பாட்டாளிவர்க்கத்தின் தலைமையிற்றான் இப்படியான தோர்ஷுடியரசு பூரணமாக ஸ்தாபிக்கப்பட முடியும்.

6. சீனப் புரட்சியின் எதிர்கால நோக்குகள்

இப்போது அடிப்படைப் பிரச்சினைகள்—தற்போதைய கட்டத்திற் சீன சமுதாயத்தின் இயல்பு, சீனப் புரட்சியின் இலக்குகள், கடமைகள், இயக்கு சக்திகள், இயல்பு ஆகியன—தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளதால் அதன் எதிர்கால நோக்குகளைப் பார்ப்பது, அதாவது பூர்ஷுவா வர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சிக்கும் பாட்டாளி வர்க்க சேகஷ்விசப் புரட்சிக்கும் இடையிலுள்ள உறவை அல்லது சீனப்புரட்சியின் தற்போதைய கட்டத்திற்கும் வருங்காலக் கட்டத்திற்கும், இடையிலுள்ள உறவைப் புரிந்துகொள்வது சுலபமாயிருக்கிறது.

சீனாவின் தற்போதைய கட்ட பூர்ஷுவாவர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சி பொதுவான பழைய ரகப் பூர்ஷுவாவர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சியில்லாமற் புதிய விசேஷ ரக ஜனநாயகப் புரட்சியாக—புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியாக—இருப்பதாலும்—அது சோஷலிசத்தின் எழுச்சியாலும் முதலாளித்துவத்தின்

பீழ்ச்சியாலும் தனிச்சிறப்புப் பெற்ற ஆயிரத்துத் தொள்ளா
யிரத்து முப்பது, நாற்பதைச் சார்ந்த ஆண்டுகளிலுள்ள
புதிய சர்வதேசிய நிலைமையில், அதாவது இரண்டாம்
உலக மகா யுத்த காலத்திலும் புரட்சிச் சகாப்தத்திலும்
இடம் பெற்றுக் கொண்டிருப்பதாலும் சீனப் புரட்சியின்
இறுதி எதிர்கால நோக்கு முதலாளித்துவமாயிராமல்
சோஷலிசம், கம்யூனிசமாகவே இருக்கும் என்பதில் எதுவித
ஐயத்திற்கும் இடமில்லை.

இருப்பினும், சீனப்புரட்சியின் தற்போதைய கட்டத்தின்
நோக்கம் இன்று நிலவும் காலனித்துவ, அரைக்காலனித்துவ,
அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய நிலையை மாற்றுவதாக,
அதாவது புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியைப் பூரணமாக
நிறைவேற்றப் பாடுபடுவதாக இருப்பதால், சீனப் புரட்சியின்
வெற்றிக்குப் பின்னர் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு
இடையூறாயிருப்பன ஒதுக்கித் தள்ளப்படும்போது
முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் ஒன்று சீன சமுதாயத்தில்
ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வளரும் என்பதில் சிறிதும்
ஆச்சரியத்திற்கிடமில்லை. அது முற்றாக எதிர்பார்க்கப்படக்
கூடியதே. பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய சீனாவிலே
முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி ஒரு குறிப்பிட்ட
அளவிற்கு ஏற்படுவது ஜனநாயகப் புரட்சியின் விளைவின்
ஒரு அம்சமாக மட்டுமே இருக்குமேயன்றி அதன் முழு
விளைவும் ஆகாது. ஒருபுறம் சோஷலிச அம்சங்களின்
வளர்ச்சி ஏற்படுவதும் மறுபுறம் முதலாளித்துவ அம்சங்களின்
வளர்ச்சி ஏற்படுவதுமே அதன் பூரண விளைவாகும்.
சோஷலிச அம்சங்கள் எவையாயிருக்கும்? அவை நாட்டில்
அரசியற் சக்திகள் மத்தியிற் பாட்டாளி வர்க்கத்தினதும்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் ஒப்பீட்டளவான முக்கியத்
துவத்தின் வளர்ச்சியும், விவசாயிகளும் புத்திஜீவிகளும்
நகரக்குட்டி பூர்ஷுவாக்களும் ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்ட
அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பாட்டாளிவர்க்கத்தினதும்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் தலைமையும், ஜனநாயகக்

குடியரசிற்குச் சொந்தமான அரசுத்துறைப் பொருளாதாரம்,
உழைக்கும் மக்களுக்குச் சொந்தமான கூட்டுறவுத்துறைப்
பொருளாதாரம் ஆகியனவும் இவையெல்லாம் சோஷலிச
அம்சங்களாக இருக்கும். இந்த அம்சங்கள் சாதகமான
சர்வதேசிய நிலைமையுடன் சேர்ந்து, சீனாவில் பூர்ஷுவா
வர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சி முதலாளித்துவ எதிர்காலத்தை
விலக்கி, இறுதியில் சோஷலிச எதிர்காலத்தைப் பெறும்
பெரிய சாத்தியப்பாட்டை வழங்குகின்றன.

7. சீனப் புரட்சியின் இரட்டைக் கடமையும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும்

சீனப் புரட்சியை முழுமையாகக் கொண்டு, இந்த
அத்தியாயத்தின் முன்னைய பகுதிகளைத் தொகுத்துப்
பார்க்குமிடத்து, அது இரட்டைக் கடமையைக் கொண்டதா
யிருக்கிறது என்பதை நாம் கண்டுகொள்ளலாம். அதாவது
கூறின், அது பூர்ஷுவாவர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சி (புதிய
ஜனநாயகப் புரட்சி), பாட்டாளி வர்க்க-சோஷலிசப் புரட்சி
ஆகிய இரண்டையும் அதாவது புரட்சியின் தற்போதைய,
வருங்கால கட்டங்கள் இரண்டையும் தழுவி யுள்ளது. இந்தப்
புரட்சிகர இரட்டைக் கடமைக்கான தலைமை சீனப்
பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் கட்சியீது—சீனக்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியீது சுமத்தப்படுகின்றன. சீனக்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையின்றி எந்தப் புரட்சியும்
வெற்றிபெற முடியாது.

சீன பூர்ஷுவாவர்க்க-ஜனநாயகப் புரட்சியை (புதிய
ஜனநாயகப் புரட்சியை) பூரணமாக நடத்தி, தேவையான
நிலைமைகள் அனைத்தும் கிட்டும் சமயத்தில் அதை
சோஷலிசப் புரட்சியாக உருமாற்றுவது—இதுதான் சீனக்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சிறப்புமிக்க, மகத்தான கடமையின்
முழு வடிவம். இதை நிறைவேற்றுவதற்குக் கட்சி அங்கத்
தவர் ஒவ்வொருவரும் பாடுபட வேண்டும், எந்த நிலைமை

யிலும் புரட்சி வழியில் விட்டுவிட்டு ஓடக்கூடாது. பக்குவ மடையாத சில கம்யூனிஸ்டுகள் எமது கடமை தற்போதைய ஜனநாயகப் புரட்சியின் முடிவடைந்து விடுகிறது என்றும் அதுவருவதில் சோஷலிசப் புரட்சியை உள்ளடக்கவில்லையென்றும் கருதுகிறார்கள். அல்லது தற்போதைய புரட்சியோ நிலப்புரட்சியோ தான் உண்மையான சோஷலிசப் புரட்சியென்று கருதுகிறார்கள். இக் கருத்துக்கள் தவறானவை என்பது அழுத்தந்திருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டும். முழுமையாக எடுத்துப் பார்க்கையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாற் தலைமை தாங்கப்படும் சீனப்புரட்சி இயக்கம் இரண்டு கட்டங்களை, அதாவது ஜனநாயக, சோஷலிசப் புரட்சிகளை உள்ளடக்கியது; அவை சாராம்சத்தில் வேறுபட்ட இரண்டு புரட்சிப் போக்குகள் என்றும் முதலாவது போக்கு நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர் மாத்திரமே இரண்டாவது போக்குக் கொண்டு நடத்தப்பட முடியும் என்றும் ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஜனநாயகப் புரட்சி சோஷலிசப் புரட்சிக்கான இன்றியமையாத தயாரிப்பாகும்; சோஷலிசப் புரட்சி ஜனநாயகப் புரட்சியின் தவிர்க்கப்பட முடியாத தொடர்ச்சியாகும். கம்யூனிஸ்டுகள் அனைவரும் நிறைவேற்றப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இறுதிக் குறிக்கோள் சோஷலிச, கம்யூனிஸ சமுதாயமொன்றை அமைப்பதுதான். ஜனநாயக, சோஷலிச புரட்சிகளுக்கிடையிலுள்ள வேறுபாடுகளையும் தொடர்புகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வது சீனப்புரட்சிக்குச் சரியான தலைமை அளிப்பதற்கு இன்றியமையாதது.

சீனாவின் இரண்டு மாபெரும் புரட்சிகளை, ஜனநாயக, சோஷலிசப் புரட்சிகளை பூரண நிறைவேற்றம் நோக்கி வழிநடத்தும் கடமைக்குச் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தவிர எந்த அரசியற் கட்சியும் (பூர்ஷுவா, குட்டி பூர்ஷுவா) தகுந்ததல்ல. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான் பிறந்த அன்றே இந்த இரட்டைக் கடமைக்குத் தோள்

கொடுத்து, பதினெட்டாண்டுகாலமாக, அதை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சளையாது போராடி வந்துள்ளது.

இவை மகோன்னத கடமைகளாக இருக்கும் அதே வேளையில் கடினமானவையாகவும் இருக்கின்றன. தேசந்தழுவியதும் பரந்த வெகுஜன இயல்புடையதும் சித்தாந்த ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் ஸ்தாபன ரீதியிலும் பூரணமாக ஸ்திரப்பட்டதும் போல்ஷிவியமயமாக்கப்பட்டதுமான சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இன்றி இந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே இப்படியானதொரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் கட்டியமைப்பதில் ஊக்கமாகப் பங்குபற்ற வேண்டிய கடமை ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டுக்கும் உண்டு.

